

СЛУЖБЕНИ ВОЈНИ ЛИСТ

Издаје Министарство одбране Одговорни уредник Славица Јерковић, дипл. правник Главни уредник Нада Сибинчић, проф.	Понедељак, 24. децембар 2007. БЕОГРАД БРОЈ 34 ГОДИНА СХХVI	Уредништво „Службеног војног листа“ 11002 Београд, Бирчанинова 5 Телефон 011/3201-979 (23-979) Телефон и факс 011/3000-200
--	---	--

1501.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о одбрани

Проглашава се Закон о одбрани, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања у 2007. години, 11. децембра 2007. године.

ПР број 61
У Београду, 11. децембра 2007. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с. р.

ЗАКОН¹

о одбрани

Глава I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се систем одбране Републике Србије, надлежности државних органа и Војске Србије у одбрани, права и дужности државних органа, аутономних покрајина, јединица локалне самоуправе, грађана, привредних друштава, других правних лица и предузетника у одбрани, као и друга питања од значаја за одбрану.

Члан 2.

Одбрана Републике Србије остварује се ангажовањем расположивих људских и материјалних ресурса, а обезбеђује употребом Војске Србије и других снага одбране на заштити суверености, независности, територијалне целовитости и безбедности.

Основни циљ одбране је одвраћање од напада и супротстављање војним и невојним изазовима, ризицима и претњама безбедности земље и заштита грађана, материјалних добара и животне средине.

¹ Објављен у „Службеном гласнику РС“, број 116 од 11. децембра 2007. године.

Одбрана Републике Србије спроводи се јединственим системом организовања припрема грађана, државних органа, органа аутономних покрајина, органа јединица локалне самоуправе, привредних друштава, других правних лица и предузетника за извршавање задатака одбране и рад и употребу Војске Србије и других снага одбране у остваривању и очувању безбедности Републике Србије и њених грађана.

Одбрана Републике Србије спроводи се самостално, а може се спроводити и у сарадњи с другим државама у оквиру институција система националне, регионалне и глобалне безбедности.

Субјекти система одбране јесу: грађани, државни органи, привредна друштва, друга правна лица, предузетници и Војска Србије.

Члан 3.

Република Србија у области одбране остварује сарадњу с другим државама и међународним организацијама и институцијама система националне, регионалне и глобалне безбедности у изградњи и очувању мира у свету и извршава обавезе које проистичу из чланства у Уједињеним нацијама и обавеза преузетих потврђеним међународним уговорима.

Члан 4.

Основни појмови који се користе у овом закону имају следећа значења:

1) **систем одбране** је део система националне безбедности и јединствен облик организовања припрема за извршавање задатака одбране, спровођења мера и радњи за рад грађана, државних органа, привредних друштава и других правних лица за употребу Војске Србије и других снага одбране у ратном и ванредном стању;

2) **снаге одбране** у ширем смислу су људски и материјални потенцијали Републике Србије, а у ужем смислу снаге одбране на основу закона чине организоване структуре субјеката система одбране;

3) **војна одбрана** је део одбране Републике Србије који обухвата институције и активности на припреми и одбрани од војних изазова, ризика и претњи безбедности;

4) **цивилна одбрана** је део одбране Републике Србије који обухвата институције и активности на при-

преми и одбрани од невојних изазова, ризика и претњи безбедности;

5) **Војска Србије** је организована оружана снага која брани Републику Србију од оружаног угрожавања споља и извршава друге мисије и задатке у складу с Уставом, законом и принципима међународног права који регулишу употребу силе;

6) **ванредно стање** је стање јавне опасности у којем је угрожен опстанак државе или грађана, а последица је војних или невојних изазова, ризика и претњи безбедности;

7) **ратно стање** је стање опасности у којем је оружаном деловањем споља угрожена сувереност, независност и територијална целовитост земље, односно мир у региону, које захтева мобилизацију снага и средстава за одбрану;

8) **припреме за одбрану** обухватају активности снага одбране које се заснивају на утврђеној стратегији одбране, а спроводе се у складу с плановима одбране;

9) **одбрамбени интереси** су: одбрана државе и заштита њених грађана, изградња поверења, одржавање безбедности и стабилности у региону, сарадња с међународним организацијама и институцијама и пристушање институцијама националне, регионалне и глобалне безбедности;

10) **војни изазови, ризици и претње безбедности** испољавају се у облику: агресије, оружане побуне и других облика употребом оружане силе;

11) **невојни изазови, ризици и претње безбедности** испољавају се у облику: тероризма, организованог криминала, корупције, елементарних непогода, техничко-технолошких и других несрећа и опасности;

12) **људски ресурси у одбрани** обухватају демографски потенцијал државе који подлеже обавези одбране, који је способан и обучен за укључивање у систем одбране;

13) **материјални ресурси у одбрани** обухватају природне, привредне, финансијске, информационе и остале потенцијале државе, који се ангажују за потребе одбране;

14) **Стратегија националне безбедности Републике Србије** је највиши стратешки документ чијом реализацијом се штите национални интереси Републике Србије од изазова, ризика и претњи безбедности у различитим областима друштвеног живота;

15) **Стратегија одбране Републике Србије** је највиши стратешки документ у области одбране којим се дефинишу ставови о безбедносном окружењу, одбрамбеним интересима, мисијама и задацима Војске Србије, структура и функционисање система одбране;

16) **Доктрина Војске Србије** је основни документ у којем се дефинишу општа опредељења о војној делатности, организовању, припремама, употреби и обезбеђењу Војске Србије у миру, ратном и ванредном стању, у складу с Уставом и Стратегијом одбране Републике Србије;

17) **Дугорочни план развоја система одбране Републике Србије** је документ планирања одбране у којем се дефинишу стратешка опредељења за развој система одбране Републике Србије, потребне способности Војске Србије, садржај и динамика органи-

зационих промена, развој људских и материјалних ресурса, финансирање система одбране и друга питања за функционисање система одбране, у складу с мисијама и задацима у одбрани Републике Србије;

18) **Стратегијски преглед одбране Републике Србије** је полазни програмски документ којим се дефинише средњорочно планирање одбране, ефикасно управљање ресурсима одбране, транспарентност послова одбране и изградња претпоставки за демократску и цивилну контролу, професионализацију и ефикасност Војске Србије у извршавању додељених мисија и задатака;

19) **систем управљања ваздушним саобраћајем**, у ширем смислу, обухвата јединство организација, служби и јединица, објеката, опреме и средстава, вештина, информација и доктрине (регулатива и процедура) успостављених ради омогућавања безбедног и ефикасног кретања ваздухоплова у свим фазама маневрисања, а састоји се од међусобно интерактивних елемената на земљи и у ваздуху; **систем управљања ваздушним саобраћајем**, у ужем смислу, је део система националне безбедности и јединствен облик цивилно-војног организовања ради контроле, заштите и одбране ваздушног простора, регулисања и надзора над функционисањем система и пружања услуга у миру, ратном и ванредном стању;

20) **управљање системом одбране** представља процес усмеравања субјеката одбране у извршавању њихових обавеза и задатака;

21) **демократска и цивилна контрола Војске Србије** посебно обухвата: контролу употребе и развоја Војске Србије, интерну и екстерну контролу трошкова за војне потребе, праћење стања и обавештавања јавности о стању припрема Војске Србије, обезбеђење слободног приступа информацијама од јавног значаја и утврђивање одговорности за вршење војних дужности у складу са законом;

22) **транспарентност у финансирању потреба одбране** посебно обухвата: предлагање, припреме, исказивање и контролу трошкова система одбране; приказивање циљева и задатака за које су неопходна одговарајућа средства; подношење извештаја о наменском трошењу тих средстава и сталну контролу трошкова система одбране;

23) **мултинационалне операције** су активности које се предузимају у оквиру система колективне безбедности и система колективне одбране, у складу с међународним правом и потврђеним међународним уговорима.

Члан 5.

Одбрана земље се остварује:

1) организовањем и припремањем субјеката одбране за извршавање задатака у ратном и ванредном стању;

2) предузимањем мера и радњи за рад субјеката одбране и за употребу Војске Србије и других снага одбране у ратном и ванредном стању до коначног отклањања или престанка опасности за земљу;

3) предузимањем мера и активности на заштити и спасавању људи и материјалних добара и животне средине у ратном и ванредном стању;

4) учешћем у мултинационалним операцијама.

Члан 6.

Припрема за одбрану је право и дужност субјекта одбране да планирају своје припреме за извршавање задатака одбране и предузимају мере и радње за рад и за употребу Војске Србије и других снага одбране у ратном и ванредном стању.

Осим припрема из става 1. овог члана, Министарство одбране и Војска Србије спроводе припреме за учешће у мултинационалним операцијама.

Члан 7.

Основни стратегијско-доктринарни документи у области одбране су: Стратегија националне безбедности Републике Србије, Стратегија одбране Републике Србије и Доктрина Војске Србије.

Основни плански документи у области одбране су: Дугорочни план развоја система одбране Републике Србије, Стратегијски преглед одбране Републике Србије и План одбране Републике Србије.

Члан 8.

Припадници Војске Србије и других снага одбране дужни су да се увек и у свим околностима при извођењу борбених и неборбених операција придржавају правила међународног ратног и хуманитарног права о поступању с рањеницима и заробљеницима и заштити становништва и других правила тог права и међународних стандарда о употреби силе, у складу с Уставом, законом и потврђеним међународним уговорима.

Припадник Војске Србије и других снага одбране има право да одбије наређење којим се од њега тражи поступање супротно Уставу, закону и правилима међународног ратног права.

Глава II

НАДЛЕЖНОСТИ ДРЖАВНИХ ОРГАНА
У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Народна скупштина

Члан 9.

Народна скупштина доноси законе и друга општа акта у области одбране и остварује демократску и цивилну контролу Војске Србије.

Народна скупштина у области одбране:

- 1) одлучује о рату и миру и проглашава ратно и ванредно стање;
- 2) усваја Стратегију националне безбедности Републике Србије;
- 3) усваја Стратегију одбране Републике Србије;
- 4) усваја Дугорочни план развоја система одбране Републике Србије;
- 5) доноси законе о потврђивању међународних уговора у области одбране и војне сарадње;
- 6) прописује мере одступања од људских и мањинских права у ратном и ванредном стању;
- 7) усваја годишњи извештај Владе о стању припрема за одбрану;
- 8) одлучује о употреби Војске Србије ван граница Републике Србије;

9) одлучује о учешћу особља цивилне заштите и запослених у органима државне управе у хуманитарним и другим активностима у иностранству;

10) одлучује о висини средстава за финансирање потреба одбране;

11) разматра остваривање Плана одбране Републике Србије;

12) надзире рад служби безбедности;

13) врши и друге послове одређене законом.

Члан 10.

Када Народна скупштина није у могућности да се састане:

1) одлуку о проглашењу ратног стања доносе заједно председник Републике, председник Народне скупштине и председник Владе;

2) мере одступања од Уставом зајемчених људских и мањинских права у ратном стању заједно утврђују председник Народне скупштине, председник Републике и председник Владе;

3) одлуку о проглашењу ванредног стања доносе заједно председник Републике, председник Народне скупштине и председник Владе, под истим условима као и Народна скупштина;

4) мере којима се одступа од људских и мањинских права у ванредном стању може прописати Влада, уредбом, уз супотпис председника Републике.

Председник Републике

Члан 11.

Председник Републике, у складу са законом, командује Војском Србије.

Председник Републике у области одбране нарочито:

1) подноси заједно с Владом Народној скупштини предлог за проглашење ратног и ванредног стања;

2) даје сагласност на нацрт Стратегијског прегледа одбране Републике Србије;

3) усваја Доктрину Војске Србије, на основу предлога министра одбране;

4) наређује спровођење Плана одбране Републике Србије;

5) утврђује основе мирнодопске и ратне организације Војске Србије, на основу предлога министра одбране;

6) усваја План мобилизације Војске Србије;

7) наређује спровођење мера приправности, општу и делимичну мобилизацију;

8) усваја План употребе Војске Србије и наређује њену употребу;

9) одлучује, у складу са законом, о упућивању припадника Војске Србије у мултинационалне операције, на основу одлуке Народне скупштине;

10) доноси смернице за изградњу оперативне и функционалне способности Војске Србије;

11) поставља и разрешава начелника Генералштаба Војске Србије, уз мишљење министра одбране;

12) доноси правила која се односе на употребу Војске Србије, као и друга правила којима се уређује унутрашњи ред и правила службе у Војсци Србије;

13) врши и друге послове одређене законом.

За обављање послова из става 1. овог члана, председник Републике доноси: указе, директиве, наређења, наредбе, смернице, одлуке, правила и друга акта.

Председник Републике образује војни кабинет за послове из своје надлежности у области одбране.

Председник Републике своја овлашћења у области одбране може пренети на министра одбране, осим одлучивања о употреби Војске Србије, одлучивања о постављењима, унапређењима и разрешењима официра која су у надлежности председника Републике на основу закона и овлашћења за доношење стратегијско-доктринарних и планских докумената чије је доношење у законској надлежности председника Републике.

Влада

Члан 12.

Влада утврђује и води политику одбране, предлаже и извршава законе и општа акта Народне скупштине која се односе на одбрану.

Влада у области одбране нарочито:

1) подноси Народној скупштини заједно с председником Републике предлог за проглашење ратног и ванредног стања;

2) предлаже Народној скупштини усвајање Стратегије националне безбедности Републике Србије, Стратегије одбране Републике Србије и Дугорочног плана развоја система одбране Републике Србије;

3) усваја Стратегијски преглед одбране Републике Србије, на основу предлога министра одбране;

4) усваја План одбране Републике Србије, осим Плана употребе Војске Србије и Плана мобилизације Војске Србије;

5) предлаже Народној скупштини доношење закона из области одбране, безбедности и Војске Србије;

6) предлаже Народној скупштини доношење закона о потврђивању међународних уговора из области одбране и војне сарадње;

7) прописује упутство о методологији за израду планова одбране, на основу предлога министра одбране;

8) подноси Народној скупштини годишњи извештај о стању припрема за одбрану;

9) одобрава планове одбране органа државне управе и утврђује њихову организацију за рад у ратном и ванредном стању;

10) прописује мере приправности државних органа, органа аутономних покрајина, органа јединица локалне самоуправе, привредних друштава, других правних лица и предузетника у случају ратног или ванредног стања;

11) предлаже председнику Републике спровођење мера приправности и општу и делимичну мобилизацију, осим мобилизације Војске Србије;

12) одлучује, у складу са законом, о упућивању особља цивилне заштите и запослених у органима државне управе у хуманитарне и друге активности у иностранство, на основу одлуке Народне скупштине;

13) одлучује о одређивању правних лица која су од значаја за одбрану Републике Србије;

14) одлучује о одређивању производа и услуга од посебног значаја за одбрану Републике Србије;

15) одлучује о правима и дужностима органа у области просторног планирања и изградњи објеката од значаја за одбрану и Војску Србије и врстама инвестиционих објеката и просторних и урбанистичких планова значајних за одбрану Републике Србије;

16) одлучује о оснивању и укидању војношколских установа и о њиховом укључивању у образовни и научноистраживачки систем Републике Србије;

17) прописује начела и критеријуме за унутрашње уређење и систематизацију радних места у Министарству одбране, на основу предлога министра одбране;

18) прописује критеријуме за распоређивање грађана и материјалних средстава за потребе одбране и попуне Војске Србије, на основу предлога министра одбране;

19) прописује начела и критеријуме за организацију служби криптозаштите у Републици Србији, на предлог Министарства одбране;

20) прописује начин и поступак спровођења мобилизације, осим мобилизације Војске Србије, као и начин и поступак извршавања војне, радне и материјалне обавезе у ратном и ванредном стању, на предлог Министарства одбране;

21) прописује начин, поступак и мере заштите поверљивих проналазака значајних за одбрану, на предлог Министарства одбране;

22) прати и усмерава истраживање, развој, производњу и промет наоружања и војне опреме;

23) предузима мере за стварање, употребу, коришћење, обнављање и размештај резерви за потребе одбране и обезбеђује средства за финансирање посебних задатака у одбрани у случају ратног и ванредног стања, на основу предлога ресорних министарстава;

24) одлучује о броју и распореду изасланстава одбране Републике Србије у иностранству, на основу предлога министра одбране;

25) прописује организацију и рад службе осматрања и обавештавања;

26) врши и друге послове одређене законом.

Члан 13.

У ратном и ванредном стању, Влада спроводи одлуке Народне скупштине и председника Републике, које се односе на:

1) функционисање државних органа, органа аутономних покрајина, органа јединица локалне самоуправе, привредних друштава, других правних лица и предузетника на територији Републике Србије;

2) прелазак државних органа с мирнодопске на организацију утврђену за ратно и ванредно стање и њихово функционисање према плановима одбране;

3) предузимање мера за извршавање међународних обавеза у вези с поступањем с ратним заробљеницима, страним држављанима и њиховом имовином.

Министарство одбране

Члан 14.

Министарство одбране, у оквиру свог делокруга, предлаже и спроводи политику одбране, извршава за-

коне и међународне уговоре, општа акта Народне скупштине, Владе и акта председника Републике из области одбране.

Министарство одбране обавља послове, који се односе на:

- 1) процену ризика и претњи безбедности земље;
- 2) израду нацрта Стратегије националне безбедности Републике Србије, Стратегије одбране Републике Србије и Дугорочног плана развоја система одбране Републике Србије и усвајање документа за њихову разраду;
- 3) израду предлога Доктрине Војске Србије;
- 4) израду предлога Стратегијског прегледа одбране Републике Србије;
- 5) израду Средњорочног плана и програма развоја система одбране;
- 6) израду предлога годишњег извештаја Владе о стању припрема за одбрану, с којим се сагласио председник Републике;
- 7) израду нацрта закона из области одбране, безбедности и Војске Србије;
- 8) израду нацрта закона о потврђивању међународних уговора у области одбране и војне сарадње;
- 9) израду платформе за вођење преговора и закључивање међународних уговора у области одбране и војне сарадње и њихово извршавање;
- 10) планирање и остваривање међународне сарадње из области одбране и војне сарадње;
- 11) координирање израде нацрта Плана одбране Републике Србије, у складу с упутством Владе о методологији за израду планова одбране и предлагање Влади на усвајање;
- 12) предлагање упутства о методологији за израду планова одбране;
- 13) утврђивање предлога планова одбране других снага система одбране, који су у вези са Планом употребе Војске Србије;
- 14) планирање, припремање и контролу мобилизације грађана, државних органа, органа аутономних покрајина, органа јединица локалне самоуправе, привредних друштава, других правних лица и предузетника и Војске Србије за извршавање задатака у ратном и ванредном стању;
- 15) израду аката и планских докумената којима се планирају мере и радње за рад грађана, државних органа, привредних друштава, других правних лица и предузетника и за употребу Војске Србије и других снага одбране у ратном и ванредном стању;
- 16) извршавање војне, радне и материјалне обавезе;
- 17) извршавање одлука председника Републике о упућивању професионалних војних лица у мултинационалне операције и одлука Владе о упућивању особља цивилне заштите и запослених у органима државне управе у хуманитарне и друге операције у иностранству;
- 18) планирање и организовање цивилно-војних односа у области одбране;
- 19) информативну, културну, музејску, архивску и верску делатност и друге делатности, за потребе одбране;

20) систем осматрања, обавештавања и узбуњивања за потребе грађана, државних органа, јавних служби, аутономних покрајина, јединица локалне самоуправе, привредних друштава, других правних лица и предузетника;

21) планирање, организовање, спровођење и контролу мера цивилне заштите, у складу са законом и прописима који се односе на цивилну заштиту;

22) организовање, модернизацију и унапређење веза и криптозаштите за потребе Војске Србије и других државних органа;

23) усклађивање организације веза и информатичких и телекомуникационих система за потребе одбране;

24) уређење и припрему територије за потребе одбране;

25) истраживање, развој, производњу и промет наоружања и војне опреме;

26) опремање и наоружавање Војске Србије и других снага одбране, поступке поверљивих набавки и материјално обезбеђивање Војске Србије;

27) планирање, управљање, контролу и спровођење обавештајно-безбедносних послова од значаја за одбрану, у складу са законом којим се уређују службе безбедности и другим прописима;

28) школовање и усавршавање за рад на пословима одбране и безбедности земље, планирање, организовање и делатност војног школства;

29) развој образовног система за потребе одбране и Војске Србије;

30) хармонизацију система војног школства са системом средњошколског, вишег и високог образовања и научноистраживачке делатности у Републици Србији;

31) планирање, програмирање и развој научноистраживачке и инвентивне делатности од значаја за одбрану;

32) статусна и друга питања припадника Војске Србије;

33) доношење аката о организацији команди, јединица и установа Војске Србије;

34) образовање и укидање изасланстава одбране, у складу с одлуком Владе о броју и распореду изасланстава одбране Републике Србије у иностранству;

35) планирање, програмирање, буџетирање и спровођење финансијског плана за потребе Министарства одбране, у складу са законом;

36) планирање, организовање, извршење и контролу материјално-финансијског пословања;

37) планирање, организовање, надзор и изградњу војних објеката, као и инвестиционо одржавање објеката инфраструктуре на коришћењу у Министарству одбране и Војсци Србије;

38) прибављање и располагање стамбеним зградама, становима, гаражама и пословним простором за потребе Министарства одбране и Војске Србије;

39) планирање, организовање, доношење прописа и контролу заштите ресурса одбране, и то: заштите од пожара, безбедности на раду, здравља и заштите животне средине, у складу са законима којима се уређују те делатности;

40) сарадњу с осталим министарствима и другим органима државне управе, органима аутономних покрајина и органима јединица локалне самоуправе у припремању и спровођењу планова одбране и извршавању задатака у одбрани;

41) организацију, преношење и спровођење мера приправности, мобилизације и попуње државних органа, јавних служби, органа јединица локалне самоуправе, привредних друштава, других правних лица и предузетника;

42) заједнички цивилно-војни систем управљања ваздушним саобраћајем за потребе одбране;

43) друге послове одређене законом.

Министар одбране у обављању послова из става 2. овог члана доноси: наређења, наредбе, налоге, одлуке, правила, смернице, упутства и прописе и друга акта за које је овлашћен овим законом и другим законима.

За извршавање аката које доноси председник Републике и доношење аката по овлашћењу председника Републике, министар одбране доноси: наређења, наредбе, смернице, одлуке, правила и друга акта, и одговоран је за њихово извршавање.

Прописи из ст. 3. и 4. овог члана објављују се у „Службеном војном листу“.

Генералштаб Војске Србије

Члан 15.

Генералштаб Војске Србије је у саставу Министарства одбране и врши послове из своје надлежности, у складу са законом и овлашћењима председника Републике и министра одбране.

Генералштаб Војске Србије обавља послове који се односе на:

- 1) израду функционалних доктрина и других правила за употребу Војске Србије;
- 2) израду Плана употребе Војске Србије;
- 3) израду Плана мобилизације Војске Србије;
- 4) израду смерница за изградњу оперативне и функционалне способности Војске Србије;
- 5) припрему аката о организацији команди, јединица и установа Војске Србије;
- 6) организовање мера приправности на основу аката председника Републике или министра одбране;
- 7) друге послове одређене законом и актима председника Републике и министра одбране.

Инспекцијски послови у области одбране

Члан 16.

Министарство одбране обавља инспекцијске послове у вези с извршавањем закона у области од значаја за одбрану, прописа донетих на основу тих закона, као и планова и мера државних органа и организација и Војске Србије, који се односе на:

- 1) припреме за одбрану;
- 2) спровођење одлука и аката органа управљања системом одбране;
- 3) инспекцијски надзор над радом команди, јединица и установа Војске Србије и органа и установа Министарства одбране;

4) остваривање и усклађивање организација веза и криптозаштите;

5) инспекцију оперативне и функционалне способности команди, јединица и установа Војске Србије, по налогу председника Републике;

6) радноправни статус професионалних припадника Војске Србије;

7) друге послове одређене законом или на захтев надлежног органа.

Послове из става 1. овог члана врши Инспекторат одбране, у складу с овим законом и прописима који се односе на инспекцијски надзор.

Члан 17.

У вршењу инспекцијских послова из члана 16. овог закона, инспектори и лица овлашћена за инспекцијске послове имају право да:

- 1) врше увид у документа која се односе на припреме снага одбране за одбрану;
- 2) врше проверу спровођења одлука и аката органа управљања системом одбране;
- 3) врше ванредну инспекцију оперативне и функционалне способности команди, јединица и установа Војске Србије, на основу одобрења председника Републике;

4) наложе отклањање утврђених недостатака у плановима одбране или у спровођењу прописаних мера и радњи за извршавање задатака из Плана одбране Републике Србије и појединачних планова;

5) наложе обуставу мера и радњи које нису у складу са законом и плановима одбране до доношења одлуке надлежног органа;

6) наложе командама, јединицама и установама Војске Србије и органима државне управе и осталим носиоцима планирања да поднесу извештај о стању својих одбрамбених припрема;

7) наложе обустављање радњи којима се директно угрожава или доводи у опасност живот и здравље људи или имовина до доношења одлуке надлежног органа;

8) подносе предлоге за покретање дисциплинске, прекршајне, кривичне или друге одговорности против одговорних лица, у складу са законом;

9) пружају стручну помоћ снагама одбране чије припреме контролишу и о утврђењу стања и предузетим мерама обавесте надлежне органе;

10) наложе отклањање утврђене повреде закона и других прописа којима се уређују права, обавезе и одговорности професионалних припадника Војске Србије;

11) предузимају друге мере за које су овлашћени законом и по налогу надлежних органа.

Субјекти код којих је извршена контрола дужни су да поступе по налазима инспектора и лица овлашћених за инспекцијске послове.

Члан 18.

Министар одбране прописује елементе, садржај и стандарде за оцену: стања, оперативне и функционалне способности Војске Србије; рада организационих делова Министарства одбране и Војске Србије; заштите ресурса одбране и материјално-финансијског пословања команди, јединица и установа Војске Ср-

бије и организационих делова Министарства одбране, на основу закона и смерница које доноси председник Републике.

Инспекторат одбране редовно извештава председника Републике и министра одбране о утврђеним налазима.

Члан 19.

Послове инспекцијског надзора Инспекторат одбране обавља у складу са законом и прописима које доноси министар одбране.

Обавештајно-безбедносни послови од значаја за одбрану

Члан 20.

Обавештајно-безбедносни послови од значаја за одбрану јесу:

1) обавештајни послови у које спадају: обавештајно-оперативни и обавештајно-извиђачки послови;

2) безбедносни послови у које спадају: општебезбедносни, контраобавештајни и војнополицијски послови.

Надлежности, задаци и послови органа за обављање обавештајно-безбедносних послова од значаја за одбрану, као органа управе у саставу Министарства одбране, одређени су законом којим се уређују службе безбедности и другим прописима.

Управљање ваздушним саобраћајем за потребе одбране

Члан 21.

Заједнички цивилно-војни систем управљања ваздушним саобраћајем за потребе одбране обухвата:

1) управљање ваздушним простором и организовање ваздушног осматрања и обавештавања у координацији с другим надлежним органима и организацијама;

2) организовање контроле и заштите ваздушног простора;

3) примену безбедносних регулаторних захтева;

4) учешће у припреми националног програма безбедности ваздушног саобраћаја;

5) организовање заштите територије и система за управљање ваздушним саобраћајем од терористичког деловања из ваздушног простора;

6) модернизацију система, опреме војних ваздухоплова и примену међународних стандарда у односу на обуку пилота и начин управљања ваздухопловом ради повећања безбедности ваздушног саобраћаја и ефикасног коришћења ваздушног простора;

7) интероперабилност у системима комуникације, навигације и извиђања ваздушног простора;

8) одобравање и надзор активности на снимању из ваздушног простора;

9) садржај, начин израде и дистрибуцију војног ваздухопловног информативног пакета;

10) издавање одобрења за изградњу војних ваздухопловних објеката и сагласности за изградњу цивилних ваздухопловних објеката;

11) одобравање коришћења војних објеката за потребе страних војних ваздухоплова;

12) давање сагласности надлежном органу за превоз опасних материја, наоружања и војне опреме и робе двоструке намене у ваздухопловном простору Републике Србије;

13) организовање службе трагања и спасавања војних ваздухоплова;

14) примену међународних ваздухопловних стандарда и препорука у цивилно-војној кооперацији и координацији;

15) организовање система за управљање ваздушним саобраћајем у ратном и ванредном стању, сагласно Плану употребе Војске Србије;

16) предлагање прописа и других докумената у складу с прописима о ваздушном саобраћају;

17) обављање других послова из области управљања ваздушним саобраћајем за потребе одбране.

Међународна сарадња у области одбране и војне сарадње

Члан 22.

Министарство одбране обавља послове међународне сарадње у области одбране и војне сарадње, у складу са законом и другим прописима који уређују међународну сарадњу и закључивање међународних уговора.

У Министарству одбране води се евиденција потврђених међународних уговора из области одбране и војне сарадње, у складу с упутством које доноси министар одбране.

Члан 23.

Дипломатску функцију у области одбране и Војске Србије врше изасланства одбране.

Одлуку о образовању и укидању изасланстава одбране доноси министар одбране.

Изасланике одбране поставља и разрешава дужности министар одбране.

Условне и поступак за избор и упућивање изасланика одбране и Војске Србије, организацију рада изасланстава одбране, начин финансирања и активности у иностранству уређује министар одбране.

Глава III

ПРАВА И ДУЖНОСТИ ОРГАНА ДРЖАВНЕ УПРАВЕ И ОСТАЛИХ ОРГАНА У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Министарства

Члан 24.

Министарства, у оквиру свог делокруга, извршавају законе из области одбране, прописе за рад у ратном и ванредном стању, општа акта Народне скупштине и Владе, задатке утврђене Планом одбране Републике Србије и одговарају за поступање правних лица која су у њиховој надлежности.

Министарства у области одбране:

1) израђују, на захтев Министарства одбране, акта и прилоге за припрему Плана одбране Републике

Србије, у складу с упутством о методологији израде планова;

2) обезбеђују планиране капацитете и обавезне резерве од значаја за одбрану, у складу с одлукама и захтевима Владе;

3) прате стање припрема за одбрану из делокруга својих надлежности и одговарају за њихово спровођење;

4) сачињавају свој план одбране и спроводе сопствене припреме за рад у ратном и ванредном стању;

5) доносе методолошка, стручна и техничка упутства припрема за одбрану правних лица из делокруга своје надлежности;

6) предлажу Влади утврђивање обавеза привредних друштава, других правних лица и предузетника од значаја за одбрану из делокруга својих надлежности;

7) планирају и спроводе мере цивилне заштите и спасавања, одређене законом и прописима о цивилној заштити;

8) оспособљавају запослене и предузимају мере неопходне за успешно функционисање привредних и других делатности у ратном и ванредном стању;

9) спроводе мере приправности у ванредном стању и друге мере неопходне за прелаз на ратну организацију;

10) обављају и друге послове одређене законом и Планом одбране Републике Србије.

Органи из става 1. овог члана непосредно извршавају задатке одбране утврђене плановима одбране и одлукама надлежних органа.

Члан 25.

Министарство унутрашњих послова има посебна права и дужности у области одбране, које се односе на:

1) организовање, припремање и планирање употребе Полиције у ратном и ванредном стању и за подршку Војсци Србије у одбрани Републике Србије од војних и невојних изазова и претњи из надлежности Војске Србије;

2) утврђивање бројног састава и организације рада Полиције у ратном и ванредном стању;

3) припремање мера безбедности и заштите објеката од значаја за одбрану, осим војних објеката у ратном и ванредном стању;

4) вршење ваздушног осматрања и јављања при обављању послова обезбеђења државне границе;

5) друге послове одређене законом.

Члан 26.

У ратном и ванредном стању, органи државне управе извршавају законе, друге прописе и општа акта Народне скупштине и Владе, који се односе на рад у ратном и ванредном стању.

Други органи државне управе одговорни су за стање припрема и функционисање одбране у областима за које су образовани и за извршавање задатака одбране по налогу надлежних органа.

Члан 27.

Органи државне управе, привредна друштва, друга правна лица и предузетници дужни су да из свог делокруга Министарству одбране достављају податке од значаја за одбрану.

У извршавању послова одбране, органи државне управе, органи аутономних покрајина и органи јединица локалне самоуправе сарађују у пословима одбране из свог делокруга.

Остали државни органи

Члан 28.

Остали државни органи (судови, тужилаштва и други) организују и спроводе припреме за свој рад у ратном и ванредном стању и одговорни су за сфикасан рад и примену прописа и заштиту гарантованих права и слобода грађана у ратном и ванредном стању, и у том циљу:

1) сарађују с надлежним министарствима у припремању и изради елемената Плана одбране Републике Србије из свог делокруга;

2) планирају и обезбеђују средства и опрему за рад у ратном и ванредном стању;

3) врше и друге задатке или послове из области одбране утврђене Планом одбране Републике Србије и општим актима Народне скупштине и Владе.

Органи аутономних покрајина и органи јединица локалне самоуправе

Члан 29.

Органи аутономних покрајина и органи јединица локалне самоуправе, у оквиру свог делокруга, одговорни су за стање припрема за одбрану, као и за стање припрема привредних друштава, других правних лица и предузетника преко којих грађани непосредно задовољавају своје потребе или се реализују задаци из Плана одбране Републике Србије.

Аутономне покрајине, општине, градови и град Београд у оквиру својих надлежности у области одбране:

1) израђују своје планове одбране који су саставни део Плана одбране Републике Србије;

2) предузимају мере за усклађивање припрема за одбрану правних лица у делатностима из своје надлежности с одбрамбеним припремама аутономне покрајине и Планом одбране Републике Србије;

3) предузимају мере за функционисање локалне самоуправе у ратном и ванредном стању;

4) спроводе мере приправности и предузимају друге мере потребне за прелазак на организацију у ратном и ванредном стању;

5) обављају и друге послове одређене законом.

У ратном и ванредном стању, органи из става 1. овог члана извршавају законе, друге прописе и општа акта Народне скупштине и Владе, као и прописе донете из надлежности органа аутономних покрајина и органа јединица локалне самоуправе.

Глава IV

ВОЈСКА СРБИЈЕ

Члан 30.

Војска Србије брани земљу од оружаног угрожавања споља и извршава друге мисије и задатке, у складу с Уставом, законом и принципима међународног права који регулишу употребу силе.

Члан 31.

Војска Србије је организована оружана снага и носилац оружаных операција и свих других облика оружаног супротстављања, чија је надлежност утврђена Уставом и законом.

Војска Србије обједињава све учеснике у оружаным операцијама и командује свим снагама које изводе борбена дејства у ратном и ванредном стању на основу закона, а у складу с Доктрином Војске Србије.

Доктрина Војске Србије заснива се на Стратегији одбране Републике Србије.

Члан 32.

Припреме, организација, употреба и обезбеђење Војске Србије заснивају се на утврђеним безбедносним интересима и потребама одбране.

Члан 33.

Забрањено је свако паравојно организовање и удруживање за извршавање задатака у одбрани земље.

Забрањена је употреба Војске Србије у страначке, идеолошке и верске сврхе.

Члан 34.

Развој, модернизација, опремање и наоружавање Војске Србије, као и научноистраживачке и образовне делатности у области одбране усмерене су на изградњу ефикасне и професионалне Војске Србије оспособљене за извршавање мисија и задатака.

Члан 35.

Генералштаб Војске Србије, команде јединица, установа и других састава Војске Србије, у складу са законом и плановима одбране, организују се и припремају за одбрану и обезбеђују јединство њене организације, припреме и дејства.

Члан 36.

Генералштаб Војске Србије врши редовну контролу и оцену оперативних и функционалних способности потчињених команди, јединица и установа Војске Србије, у складу са законом.

Генералштаб Војске Србије обавештава и извештава председника Републике и министра одбране о раду и стању у Војсци Србије.

Члан 37.

Команде, јединице и установе Војске Србије организују се и припремају за извршавање задатака у миру, ратном и ванредном стању.

Члан 38.

Команде, јединице и установе Војске Србије обавезне су да развијају оперативне и функционалне способности, у складу с додељеним мисијама и задацима.

Члан 39.

Ако су угрожени гранични појас, граница и животи људи и материјална добра на том подручју, на заједнички предлог министра унутрашњих послова и министра одбране, а уз сагласност председника Репу-

блике, Влада образује полицијске и војне снаге за извршавање заједничких задатака.

У извршавању задатака из става 1. овог члана, полицијске и војне снаге су потчињене старешини Војске Србије кога овласти председник Републике, на заједнички предлог министра унутрашњих послова и министра одбране.

Члан 40.

У случају угрожавања мира и безбедности у свету, припадници Војске Србије у складу са законом и одлуком Народне скупштине, могу бити упућени у мултинационалне операције ван граница Републике Србије.

Члан 41.

У случају природних и других несрећа већих размера у којима су на одређеној територији угрожени животи људи и њихова материјална добра, јединице Војске Србије на захтев органа надлежних за заштиту и спасавање људи и материјалних добара, могу се ангажовати на пружању помоћи становништву, у складу с посебним законом.

Попуна Војске Србије

Члан 42.

Начин попуне Војске Србије регулише се посебним законом.

Приправност Војске Србије

Члан 43.

Приправност Војске Србије обухвата предузимање мера повећања оперативних и функционалних способности, које су неопходне ради спречавања и отклањања опасности од изазова, ризика и претњи безбедности.

Председник Републике или министар одбране, по овлашћењу председника Републике, наређује спровођење мера приправности Војске Србије или делова Војске Србије.

Начелник Генералштаба, односно старешина надлежне команде Војске Србије, може на основу посебног овлашћења председника Републике, у условима ванредног стања, наредити мере спровођења приправности делова Војске Србије ради спречавања и отклањања штетних последица које могу настати невојним претњама безбедности.

Логистичка подршка Војске Србије

Члан 44.

Управљање ресурсима одбране неопходним за логистичку подршку Војске Србије реализује се у оквиру система планирања, програмирања, буџетирања и извршења финансирања одбране.

Министар одбране уређује материјално-финансијско пословање Војске Србије и контролу трошкова Војске Србије, у складу са прописима којима се регулише материјално-финансијско пословање и контрола за буџетске кориснике.

Члан 45.

Логистичка подршка Војске Србије реализује се у функцији задовољења њених потреба у следећим делатностима:

- 1) производњи, модернизацији и одржавању наоружања и војне опреме;
- 2) снабдевању наоружањем и војном опремом и другим средствима;
- 3) општим логистичким потребама;
- 4) планирању, изградњи и одржавању објеката инфраструктуре;
- 5) транспорту људи и средстава;
- 6) здравственој и другој заштити (ако није у надлежности другог органа).

Делатности у области логистичке подршке уређују се подзаконским прописима.

Члан 46.

Набавку наоружања и војне опреме за потребе Војске Србије врши Министарство одбране, на основу закона и потврђених међународних конвенција, уговора и споразума о промету наоружања, војне опреме и робе двоструке намене.

Министарство одбране сарађује с другим министарствима и органима државне управе у спровођењу логистичке подршке Војске Србије у оквиру њихових надлежности.

Глава V

ПРАВА И ДУЖНОСТИ ГРАЂАНА
У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Члан 47.

Грађани у одбрани земље имају право и дужност да извршавају војну, радну и материјалну обавезу и учествују у цивилној заштити, у складу са законом, одлукама надлежних органа и плановима одбране.

Грађани који имају основни распоред из става 1. овог члана могу бити распоређени и на друге дужности од значаја за одбрану, према одлуци надлежних органа.

Војна обавеза

Члан 48.

Војна обавеза је право и дужност грађана да се припремају и оспособљавају за учешће у одбрани.

Војну обавезу грађани извршавају под условима и на начин који су прописани посебним законом.

Војном обвезнику који из верских, моралних или других оправданих разлога савести жели војну обавезу да замени цивилном службом, омогућиће се службе у цивилној служби, под условима и на начин прописан посебним законом.

Члан 49.

Министарство одбране обезбеђује спровођење војне обавезе, у складу са законом и прописима о војној обавези.

Радна обавеза

Члан 50.

Радна обавеза уводи се у ратном и ванредном стању у државним органима, органима аутономних покрајина, органима јединица локалне самоуправе, привредним друштвима, другим правним лицима, као и предузетницима.

Радна обавеза састоји се у извршавању послова и задатака одбране, у складу с Планом одбране Републике Србије.

Члан 51.

Радној обавези подлежу сви за рад способни грађани који су навршили 18 година живота до 65 година (мушкарци), односно до 60 година (жене), а нису распоређени на службу у Војсци Србије.

Припадници органа унутрашњих послова радну обавезу извршавају у том органу.

За потребе извршавања обавезе из става 1. овог члана, води се евиденција коју утврђује министар одбране.

Члан 52.

У случају проглашења ратног или ванредног стања, лица која су у радном односу дужна су да наставе обављање послова на свом радном месту, ако нису позвана на службу у Војсци Србије или распоређена на друге послове и задатке, у складу са законом.

Лица из става 1. овог члана која буду распоређена на друге задатке и послове или у друга правна лица, дужна су да поступе према достављеном распореду.

За време вршења радне обавезе, лица из става 2. овог члана ангажована у државном органу, правним лицима и Војсци Србије имају право на накнаду по основу радног ангажовања, у складу са законом и другим прописима којима су регулисани радни односи.

Члан 53.

Обвезницима радне обавезе распоред се одређује у месту рада или пребивалишту.

У случају да на територији места не постоји довољан број лица оспособљених за вршење одређених врста послова, за извршавање тих послова могу се позвати лица из места која територијално припадају истој општини, односно граду.

У случају да се мерама из ст. 1. и 2. овог члана не може обезбедити довољан број лица за извршење одређених послова, могу се позвати лица из места која територијално припадају другој општини, односно граду.

Државни органи, привредна друштва, друга правна лица у које се распоређују обвезници радне обавезе, као и предузетници обезбеђују услове и средства за извршавање радне обавезе.

Члан 54.

Способност грађана за извршавање радне обавезе на лични захтев или на захтев надлежног органа, утврђује се у здравственим установама, у складу с прописима о општој и посебној здравственој способности радника.

Члан 55.

Радна обавеза не може се утврдити родитељу који самостално врши родитељско право над дететом које није навршило 15. годину живота или над малолетним дететом са сметњама у развоју или над пунолетним дететом над којим је продужено родитељско право само једном родитељу.

Радна обавеза не може се утврдити родитељу детета које није навршило 15. годину живота, родитељу малолетног детета са сметњама у развоју или родитељу пунолетног детета над којим је продужено родитељско право, ако родитељи заједнички врше родитељско право, а други родитељ је ангажован на пословима одбране.

Одредбе става 1. овог члана односе се и на старатеља и хранитеља малолетног детета, односно пунолетног лица лишеног пословне способности.

Радна обавеза не може се утврдити ни:

1) супружнику или ванбрачном партнеру или другом одраслом члану породичног старатеља или хранитеља детета које није навршило 15. годину живота или малолетног детета са сметњама у развоју, ако је старатељ или хранитељ ангажован на пословима одбране;

2) жени за време трудноће;

3) лицу чији је супружник или ванбрачни партнер корисник туђе неге и помоћи;

4) лицу неспособном за рад.

Члан 56.

О организовању и извршавању утврђене радне обавезе на територији аутономних покрајина, општина, градова и града Београда, старају се органи управе и правна лица у делатностима из надлежности тих органа, у складу са законом.

Влада доноси прописе о начину организовања и извршавања радне обавезе.

Материјална обавеза

Члан 57.

У ратном и ванредном стању, грађанима се може утврдити материјална обавеза у складу са законом и прописима, који се односе на ратно и ванредно стање.

Материјалну обавезу за потребе одбране земље извршавају власници ствари.

Члан 58.

Ствари и материјална добра за потребе одбране земље распоређују се према ратном распореду за потребе Војске Србије, државних органа, привредних друштава и других правних лица, у складу с прописима о критеријумима за распоређивање грађана и нормативима ствари за потребе популе Војске Србије и друге потребе одбране земље.

Члан 59.

Ствари и материјална добра за потребе одбране земље, поступак и начин њиховог евидентирања, накнада за коришћење тих средстава и друга питања од значаја за извршавање материјалне обавезе, уре-

ђују се посебним законом и прописима за њихово извршење.

Поступак за остваривање права и дужности грађана у области одбране

Члан 60.

Грађани којима је утврђена војна, радна или материјална обавеза односно обавеза учешћа у цивилној заштити, дужни су да поступају по налозима надлежних органа.

Члан 61.

Поступак и начин за извршавање војне, радне, односно материјалне обавезе грађана и правних лица уређује Влада, на основу посебног закона.

Глава VI

ПРАВА И ДУЖНОСТИ ПРИВРЕДНИХ ДРУШТАВА, ДРУГИХ ПРАВНИХ ЛИЦА И ПРЕДУЗЕТНИКА У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Члан 62.

Привредна друштва, друга правна лица и предузетници у обављању својих делатности, дужни су да врше и послове одбране земље, који се односе на планирање, организовање, припремање и оспособљавање за рад у случају ратног и ванредног стања и одговорни су за обезбеђивање обима производње и вршење услуга у делатностима за које су регистровани, на нивоу утврђеном плановима одбране и одлукама надлежних органа.

Привредна друштва, друга правна лица и предузетници, организације, службе и други субјекти који се у оквиру своје делатности баве пословима осматрања, обавештавања и узбуњивања, заштите и спасавања људи и материјалних добара, настављају са својом делатношћу у ратном и ванредном стању, у складу с Планом одбране Републике Србије.

Члан 63.

Одредбе овог закона о материјалној обавези грађана односе се и на обавезе правних лица и предузетника.

Производи и услуге од посебног интереса за одбрану

Члан 64.

Привредна друштва, друга правна лица и предузетници дужни су да у миру планирају мере за рад у ратном и ванредном стању којима се обезбеђује вршење производне, односно услужне делатности, у складу с потребама утврђеним Планом одбране Републике Србије.

Члан 65.

На основу одлуке Владе, надлежни органи државне управе могу захтевати од привредних друштава, других правних лица и предузетника да у вршењу делатности обезбеде приоритетну производњу, снабдевање производима или пружање услуга од значаја за одбрану земље.

Међусобна права и обавезе органа државне управе и привредних друштава, других правних лица или предузетника у вези с производњом и снабдевањем производима или пружањем услуга из става 1. овог члана уређују се посебним уговором.

Члан 66.

Привредна друштва, друга правна лица и предузетници из члана 65. став 2. овог закона, не могу мењати намену производно-технолошких целина које служе за производњу или вршење услуга од посебног значаја, без сагласности надлежног органа државне управе.

На предлог Министарства одбране, Влада оснива јавна предузећа у делатностима из става 1. овог члана, ради задовољавања потреба у области одбране.

Објекти од посебног значаја за одбрану

Члан 67.

Објектима од посебног значаја за одбрану земље сматрају се: велики техничко-технолошки системи, објекти у којима се производе, складиште или чувају предмети или врше услуге за потребе одбране, објекти у којима су смештени државни органи и правна лица од посебног значаја за одбрану земље, као и одређени инфраструктурни објекти.

Објекте или делове објеката из става 1. овог члана, као и мере њихове заштите одређује Влада посебним прописом, на предлог Министарства одбране.

Посебне обавезе у изградњи објеката

Члан 68.

При пројектовању, изградњи и реконструкцији инвестиционих објеката од значаја за одбрану земље и изради просторних и урбанистичких планова, правна и физичка лица – инвеститори, дужни су да се придржавају посебних услова и захтева у погледу потреба одбране земље.

При пројектовању и изградњи објеката од значаја за одбрану, а посебно јавних склоништа, инвеститори су дужни да поштују стандарде приступачности тих објеката за особе са инвалидитетом, децу и старе особе.

Обавезе при пројектовању, изградњи и реконструкцији склоништа прописане су посебним законом.

Привредна друштва, друга правна и физичка лица која су овлашћена за припремање и извршавање просторних и урбанистичких планова, као и органи који те планове доносе дужни су да у погледу потреба одбране земље и заштите од ратних разарања поступају у складу с прописаним мерама и захтевима Министарства одбране.

Члан 69.

Пумпне станице, складишта и други објекти за смештај запаљивих течности и гаса и складишта и објекти за смештај експлозивних материја, могу да се граде само на удаљености неопходној да се у случају пожара или експлозије таквих материја не доведе у питање безбедност грађана, наменска употреба војних и других објеката, инсталација и уређаја који су намењени потребама одбране.

Пре издавања одобрења за изградњу и реконструкцију објеката и постројења који се налазе у близини објеката, инсталација и уређаја који су намењени потребама одбране и од посебног су значаја за одбрану, орган надлежан за издавање одобрења за изградњу дужан је да прибави сагласност Министарства одбране.

Члан 70.

При избору, изградњи и развоју великих техничких система у области телекомуникација, информатике, саобраћаја, електроенергетике, водоснабдевања и другим областима од значаја за одбрану земље, као и при набавкама техничких средстава значајних за њихово функционисање, инвеститори су дужни да их ускладе с потребама одбране земље и да о тим програмима развоја обавесте Министарство одбране.

Инвеститор, односно власник је дужан да по захтеву Министарства одбране системе из става 1. овог члана усклади с потребама одбране земље.

Влада одређује системе и техничка средства из става 1. овог члана и прописује поступак обавештавања о избору, изградњи и развоју тих система, набавкама техничких средстава и постављању захтева из става 2. овог члана.

Научноистраживачки рад од значаја за одбрану

Члан 71.

Министарство одбране и орган државне управе надлежан за науку уређују научноистраживачке области од значаја за одбрану, безбедност и општи интерес Републике Србије, у складу са законом који уређује област научноистраживачке делатности.

Правна лица која се баве научноистраживачким радом и развојем из става 1. овог члана, дужна су да резултате тих истраживања доставе и Министарству одбране.

Податке из става 2. овог члана Министарство одбране може да користи искључиво за потребе одбране земље и да у ту сврху одобри њихово коришћење.

Поступак за остваривање моралних и имовинских права носилаца права интелектуалне својине од значаја за одбрану уређује министар одбране, у складу с прописима о интелектуалној својини.

Стандардизација и типизација од значаја за одбрану

Члан 72.

Приликом стандардизације и типизације производа и услуга, објеката и уређаја од посебног значаја за одбрану земље, орган надлежан за стандардизацију и типизацију дужан је да их прилагоди потребама одбране земље и да о томе прибави сагласност Министарства одбране.

Увоз и извоз производа и уређаја из става 1. овог члана одобрава Влада.

Обавезе посебних правних лица у одбрани

Члан 73.

Правна лица у области друмског, железничког, ваздушног и саобраћаја на унутрашњим пловним путевима и поштанско-телеграфско-телефонског сао-

браћаја и други носиоци система веза, дужни су да за време ратног или ванредног стања, као и при мобилизацији Војске Србије, првенствено врше услуге које утврди Министарство одбране.

За услуге из става 1. овог члана, правним лицима припада накнада стварних трошкова.

Влада доноси прописе о врстама услуга, утврђивању висине накнаде стварних трошкова и начину њиховог плаћања.

Члан 74.

Правна лица која управљају шумама с посебном наменом за потребе одбране земље, дужна су да при доношењу основа газдовања шумама испуњавају захтеве које им постави Министарство одбране или други орган који шуму користи за потребе одбране земље.

Влада одређује шуме с посебном наменом за потребе одбране земље.

Члан 75.

Правна лица у области јавног информисања, електронских и штампаних медија, у оквиру своје редовне делатности, имају обавезу да благовремено и истинито информишу грађане у ратном или ванредном стању, у складу са законом и прописима о јавном информисању.

Министарство одбране и државни органи дужни су да јавности учине доступним све информације и податке из области одбране од јавног значаја, у складу са законом и прописима о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Правна лица из става 1. овог члана дужна су да преносе хитна саопштења државних органа која се односе на одбрану.

Удружења грађана

Члан 76.

Удружења грађана могу програме свог рада зајимати на активностима у областима од значаја за одбрану.

Влада и Министарство одбране могу, на основу претходно утврђених критеријума, учествовати у финансирању пројеката и активности у областима од значаја за одбрану.

Критеријуме и поступак доделе средстава из става 2. овог члана прописује Влада, на предлог Министарства одбране.

Глава VII

ЦИВИЛНА ЗАШТИТА

Члан 77.

Цивилна заштита се организује, припрема и спроводи као систем заштите и спасавања људи, материјалних и културних добара од елементарних непогода, техничко-технолошких несрећа и катастрофа, последица тероризма, ратних и других већих несрећа, а у складу с важећим прописима, начелима и захтевима Допунског протокола уз Женевске конвенције и другим правилима међународног хуманитарног права, као и потврђеним међународним уговорима.

Цивилна заштита у ратном и ванредном стању организује се и функционише као део система одбране.

Члан 78.

Систем цивилне заштите чине: лична и узајамна заштита, мере и задаци цивилне заштите, органи управљања и руковођења цивилном заштитом, правна лица опремљена и оспособљена за заштиту и спасавање, јединице цивилне заштите и систем осматрања, обавештавања и узбуњивања.

Надлежности државних органа у заштити од елементарних непогода, техничко-технолошких несрећа и катастрофа могу се уредити на посебан начин законом којим се уређује област заштите и спасавања.

Елементи система цивилне заштите, као и надлежност и унутрашње уређење посебне организације за вођење послова заштите и спасавања, прописује се посебним законом.

Члан 79.

Ради осматрања, раног упозоравања и узбуњивања грађана, надлежних органа, привредних друштава, других правних лица и предузетника у зони угрожености и снага заштите и спасавања, као и откривања и праћења свих врста опасности, које могу угрозити здравље и живот људи, животну средину, материјална, културна и друга добра, организује се систем осматрања, обавештавања и узбуњивања.

Члан 80.

Права и дужности грађана у вези с њиховим учешћем у заштити и спасавању људи, материјалних, културних и других добара и животне средине и мере и активности које предузимају органи цивилне заштите, уређују се законом.

Глава VIII

ПОСЕБНИ ПОСТУПЦИ И МЕРЕ

Припреме планова одбране

Члан 81.

Припреме за одбрану у Републици Србији се организују, планирају и спроводе ради извршавања задатака и ефикасног и јединственог деловања снага одбране.

Планом одбране Републике Србије утврђују се задаци свих субјеката одбране, у погледу организације снага, средстава, мера и поступака за рад државних органа и употребу Војске Србије и других снага одбране у ратном и ванредном стању.

Планом одбране Републике Србије утврђују се: мере приправности; употреба Војске Србије; задаци и мере за мобилизацију; функционисање цивилне заштите, осматрања и обавештавања и везе руковођења; организација државних органа и њихово функционисање; задаци и обавезе правних лица и предузетника за вршење производње и услуга и друге мере и активности од интереса за одбрану Републике Србије у ратном и ванредном стању.

План одбране Републике Србије припрема Министарство одбране и предлаже Влади, осим прило-

га за области које припремају органи државне управе у чијем су делокругу ови послови.

Прилоге Плана одбране Републике Србије за државне органе и органе државне управе, органе аутономних покрајина, органе јединица локалне самоуправе, привредна друштва и друга правна лица од значаја за одбрану Републике, припремају органи из става 4. овог члана.

План мобилизације Војске Србије и План употребе Војске Србије израђује Генералштаб Војске Србије, а председнику Републике предлаже министар одбране.

Начин и поступак извршавања обавезе планирања из става 1. овог члана и организовања припрема за одбрану уређује Влада.

Члан 82.

Правна лица од значаја за одбрану Републике Србије и правна лица којима се постављају задаци и обавезе за вршење производње и услуга у случају ратног или ванредног стања планирају: мере којима обезбеђују вршење те производње и услуга, снабдевање сировинама, репроматеријалом, енергијом и другим потребама у складу с Планом одбране Републике Србије, односно с посебним задацима и обавезама; потребан број радника за вршење производње и услуга; заштиту радника и материјалних и других добара, као и друге мере.

Правна лица и службе опремљене и оспособљене за заштиту и спасавање и правна лица која имају посебне обавезе у области осматрања и обавештавања и друге обавезе утврђене законом и другим актима надлежних органа Републике, поред планирања мера из става 1. овог члана за остваривање својих обавеза у ратном и ванредном стању, израђују посебне планове којима обезбеђују извршавање својих обавеза у случају елементарних и других већих непогода у миру.

Мере из ст. 1. и 2. овог члана утврђује руководиоца правног лица.

Члан 83.

Аутономне покрајине, општине, градови и град Београд у миру планирају мере за остваривање својих функција у ратном и ванредном стању, којима разрађују извршење задатака и обавеза одбране који су им прописани законом и произилазе из Плана одбране Републике Србије у вези са заштитом и спасавањем људи и материјалних добара на својој територији и утврђују обавезе правних лица из своје надлежности, у складу са законом и својим статутом.

Члан 84.

Правна лица чија је основна привредна или друштвена делатност у функцији унапређења оперативних способности снага одбране, израђују планове развоја који су сагласни Дугорочном плану развоја система одбране Републике Србије.

Изводи из планова из става 1. овог члана су саставни део Плана одбране Републике Србије.

Влада одређује правна лица из става 1. овог члана која израђују своје планове развоја одбране.

Члан 85.

Планови развоја и планови одбране морају бити усклађени.

Субјекти планирања одбране дужни су да усклађују планове одбране, у складу с насталим променама и потребама.

Члан 86.

Министарство одбране и органи државне управе у складу са својим надлежностима у области одбране, дужни су да прате спровођење припрема за одбрану у систему одбране и да о томе једном годишње поднесу извештај Влади.

Извештај из става 1. овог члана органи државне управе достављају Влади преко Министарства одбране.

Министар одбране најмање једном годишње подноси извештај председнику Републике и Влади о стању оперативних и функционалних способности Војске Србије за извршавање додељених мисија и задатака.

Влада најмање једном годишње извештава Народну скупштину о стању припрема за одбрану у Републици.

Предлог за проглашење ратног или ванредног стања

Члан 87.

Када Народна скупштина на основу заједничког предлога председника Републике и Владе утврди да су испуњени услови, доноси одлуку о проглашењу ратног или ванредног стања.

Члан 88.

Заједнички предлог за проглашење ратног или ванредног стања утврђује се на основу процене ризика и претњи по безбедност Републике и њених грађана.

Процена из става 1. овог члана коју министар одбране истовремено доставља председнику Републике и председнику Владе, садржи оцену угрожености и последице које су услед тога наступиле или могу наступити.

Проглашење ванредног стања може се предложити и на делу територије Републике Србије.

Одлука о проглашењу ратног или ванредног стања

Члан 89.

Одлука о проглашењу ратног или ванредног стања објављује се у складу са законом и истовремено доставља председнику Републике и Влади.

Одлуком о проглашењу ванредног стања утврђује се подручје Републике Србије на којем се проглашава ванредно стање, ако се оно проглашава на делу угрожене територије Републике Србије.

Спровођење планова одбране у ратном и ванредном стању

Члан 90.

После доношења одлуке Народне скупштине о проглашењу ратног или ванредног стања, председ-

ник Републике наређује спровођење Плана одбране Републике Србије.

Члан 91.

У ратном и ванредном стању може се наредити одступање од Уставом зајемчених људских и мањинских права само у мери и обиму које пропише Народна скупштина.

Председник Републике може наредити и друге мере за које је овлашћен законом.

Члан 92.

По издавању наређења председника Републике о спровођењу Плана одбране Републике Србије:

1) грађани, државни органи, привредна друштва, друга правна лица и предузетници поступају у складу с обавезама утврђеним плановима мобилизације на извршавању задатака одбране и одлукама Народне скупштине и Владе;

2) државни органи, привредна друштва, друга правна лица и предузетници предузимају мере и радње за рад и вршење својих делатности у условима ратног или ванредног стања;

3) Војска Србије поступа у складу с Планом мобилизације Војске, Планом употребе Војске и одлукама председника Републике.

Одлука о укидању ратног или ванредног стања

Члан 93.

Када престану услови због којих је проглашено ратно или ванредно стање, председник Републике и председник Владе подносе Народној скупштини предлог за доношење одлуке о укидању ратног или ванредног стања.

Доношењем одлуке из става 1. овог члана престају да важе и наредбе и друга акта за предузимање наложених мера.

Наредбе и друга акта из става 2. овог члана председник Републике може ставити ван снаге и пре доношења одлуке о укидању ратног или ванредног стања.

Мере приправности и мобилизације

Члан 94.

Ради спречавања и отклањања опасности које угрожавају безбедност Републике Србије и њених грађана, председник Републике наређује мере приправности и мобилизацију.

Влада наређује предузимање мера и радњи потребних за извршавање обавеза Републике Србије преузетим чланством у Уједињеним нацијама и потврђеним међународним уговорима у области одбране.

Члан 95.

У случају напада на земљу, сви грађани у земљи и иностранству, команде, јединице и установе Војске Србије и представници државних органа и правних лица дужни су да одмах по сазнању, не чекајући позив или наређење, поступе по свом утврђеном рас-

пореду и обавезама утврђеним Планом одбране Републике Србије.

Члан 96.

На територији на којој је проглашено ванредно стање, сви субјекти одбране дужни су да за време ванредног стања предузимају мере из оквира својих надлежности, у складу с наредбама и другим актима председника Републике, Владе и других надлежних органа.

Члан 97.

Мобилизацијом субјекти система одбране из мирнодопске организације и стања прелазе на ратну организацију и услове рада као одговор на изазове, ризике и претње безбедности земље.

Мобилизација по обиму може бити општа или делимична, а саопштава се јавним оглашавањем или појединачним позивом.

Члан 98.

Општа мобилизација обухвата све субјекте система одбране којима су дефинисане обавезе у одбрани и чија се ратна организација разликује од мирнодопске, као и материјална средства потребна за одбрану земље.

Члан 99.

Делимична мобилизација обухвата потребан део субјеката одбране чија се ратна организација разликује од мирнодопске, као и материјална средства потребна за адекватан одговор на изазове, ризике и претње.

Мобилизација се спроводи по Плану одбране Републике Србије.

Члан 100.

Делимична мобилизација субјеката система одбране и материјалних средстава за потребе одбране земље може се наредити ради провере спремности за извршење мобилизације, у оквиру планираних вежби и контроле организовања припрема за одбрану.

Мобилизацију из става 1. овог члана за грађане, државне органе, привредна друштва, друга правна лица и предузетнике, као и за материјална средства наређује председник Владе, а за команде, јединице и установе Војске Србије и војне обвезнике распоређене у Војсци Србије – старешине на командним дужностима у Војсци Србије које овласти председник Републике.

Члан 101.

Спровођење мобилизације Влада уређује посебним прописом.

Мере заштите тајних података

Члан 102.

Тајни подаци који се односе на систем одбране, означени као подаци од интереса за националну безбедност и систем одбране (према одредбама посебног закона), штите се у складу са законом.

Глава IX

ФИНАНСИРАЊЕ ОДБРАНЕ

Члан 103.

Република Србија из буџета финансира задатке и обавезе у области одбране и задатке које поставља привредним друштвима, другим правним лицима, као и предузетницима у делу који превазилази обим њихових припрема.

Аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе из сопственог буџета финансирају задатке одбране који су утврђени као њихова права и обавезе.

Привредна друштва, друга правна лица, као и предузетници из сопствених извора финансирају задатке одбране који су утврђени као њихова права и обавезе.

Средства за рад Министарства одбране и Војске Србије

Члан 104.

Средства за функционисање Војске Србије обезбеђује Министарство одбране у оквиру буџета Републике Србије.

Министарство одбране може да остварује допунска средства пружањем услуга у складу са законом и другим прописима.

Министар одбране посебним прописом уређује материјално-финансијско пословање у Министарству одбране и Војсци Србије, у складу са прописима којима се регулише материјално-финансијско пословање буџетских корисника.

Средства за посебне намене

Члан 105.

Непокретним стварима за посебне намене сматрају се: земљиште, зграде, подземни и надземни објекти с пратећом инфраструктуром, који се у Министарству одбране и Војсци Србије користе за војне потребе, као и друге непокретне ствари које се налазе у војном кругу.

Непокретности из става 1. овог члана су у својини Републике Србије.

Начин коришћења, управљања, одржавања и евиденције непокретних ствари из става 1. овог члана прописује министар одбране.

Приступ непокретним стварима за посебне намене, ван случајева њиховог редовног коришћења, дозвољен је само по претходно прибављеном одобрењу министра одбране.

Члан 106.

Покретним стварима за посебне намене сматрају се: наоружање и војна опрема; превозна средства (ваздухоплови, пловни објекти, шинска возила, моторна возила и др.), која се користе за службене потребе; опрема и потрошни материјал (рачунарски системи, репрографска и биротехничка опрема, средства везе и лабораторијска опрема), које Министарство одбране користи за војне потребе.

О прибављању и располагању покретним стварима из става 1. овог члана, под условима прописаним

Законом о средствима у својини Републике Србије, одлучује министар одбране.

Врсте покретних ствари из става 1. овог члана, начин коришћења, управљања и одржавања и рокове за њихову употребу и чување прописује министар одбране.

Средства за развојне потребе

Члан 107.

За потребе развоја, модернизације наоружања и војне опреме и јачања одбрамбене моћи, Република Србија може да оснива буџетске фондове за развој капацитета и производних програма одбрамбене индустрије.

За потребе обезбеђивања средстава за финансирање стамбених потреба припадника Војске Србије може се основати буџетски фонд.

Фондови из ст. 1. и 2. овог члана оснивају се на неодређено и одређено време на основу посебног закона.

Глава X

ПРАВА, ОБАВЕЗЕ И ОДГОВОРНОСТ ЗАПОСЛЕНИХ У МИНИСТАРСТВУ ОДБРАНЕ

Члан 108.

Послове државне управе у Министарству одбране обављају државни службеници, намештеници и професионална војна лица, која су запослена у Министарству одбране.

Начела за унутрашње уређење и систематизацију радних места у Министарству одбране уређује Влада уредбом.

Члан 109.

Саставни део Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству одбране су прилози који садрже систематизована радна места професионалних припадника Војске Србије запослених у Министарству одбране и војним јединицама и војним установама у којима се не обављају послови из надлежности Министарства одбране, а који су функционално и организационо везани за Министарство одбране.

Члан 110.

Радни однос у Министарству одбране може засновати лице које, поред општих услова за заснивање радног односа у државним органима, мора да испуњава и посебне услове прописане за професионална војна лица, које уређује министар одбране.

Професионално војно лице коме је престала служба у Војсци Србије по потреби службе, непосредним пријемом може се примити у Министарство одбране у својству државног службеника, односно намештеника на упражњено радно место.

Члан 111.

Због посебних услова рада, тежине и природе задатака и послова, запосленим, постављеним и име-

нованим лицима и лицима на положају у Министарству одбране Влада, на предлог министра одбране, посебним актом може увећати плате до 20 % у односу на плате запослених, постављених и именованих лица и лица на положају у другим министарствима.

Глава XI

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 112.

Новчаном казном од 50.000,00 до 250.000,00 динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако не поступи по налогу овлашћеног лица за инспекцијске послове (члан 17. став 2);

2) ако Министарству одбране не достави податке од значаја за одбрану из свог делокруга (члан 27. став 1);

3) ако надлежном органу не достави податке из програма свог научноистраживачког рада и развоја или о свом научноистраживачком достигнућу или са знањима значајним за одбрану земље, или ако надлежним органима не стави на увид или не преда на коришћење податке од значаја за одбрану земље којима располаже (члан 71);

4) ако орган надлежан за стандардизацију и типизацију производа и услуга, објеката или уређаја од посебног значаја за одбрану земље не прибави сагласност Министарства одбране (члан 72. став 1).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у износу од 10.000,00 до 20.000,00 динара и одговорно лице у правном лицу.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у износу од 10.000,00 до 20.000,00 динара и лице у државном органу чију је одговорност утврдио надлежни орган.

Члан 113.

Новчаном казном од 250.000,00 до 500.000,00 динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако на захтев надлежног органа приоритетно не производи предмете или не врши услуге од значаја за одбрану земље (члан 65);

2) ако без сагласности надлежног органа измени намену производно-технолошке целине која служи за производњу предмета или вршење услуга од посебног значаја за одбрану земље (члан 66. став 1);

3) ако као корисник објеката од посебног значаја за одбрану не предузима прописане мере заштите тих објеката (члан 67. став 2);

4) ако се при пројектовању, изградњи и реконструкцији инвестиционих објеката и склоништа и изради просторних и урбанистичких планова не придржава посебних услова и захтева у погледу одбране или не поступа у складу с посебним мерама и захтевима Министарства одбране (члан 68);

5) ако не обезбеди првенствено превозење односно вршење услуга за потребе Војске Србије за време ратног или ванредног стања или при мобилизацији Војске Србије (члан 73);

6) ако своје припреме и извршавање других задатака и послова не усклади с Планом одбране Репу-

блике Србије и одлукама и захтевима надлежних органа (члан 82. став 1);

7) ако не израђује своје планове развоја (члан 84. став 1);

8) ако не усклађује планове одбране у складу с насталим променама и потребама (члан 85. став 2);

9) ако надлежном органу не доставља извештаје о спровођењу припрема за одбрану (члан 86. став 2).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у износу од 20.000,00 до 35.000,00 динара и одговорно лице у правном лицу.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у износу од 20.000,00 до 35.000,00 динара и лице у државном органу чију је одговорност утврдио надлежни орган.

Члан 114.

Новчаном казном од 500.000,00 до 1.000.000,00 динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако у обављању своје редовне делатности не врши послове одбране земље који се односе на планирање, организовање, припремање и оспособљавање за рад у ратном или ванредном стању (члан 62. став 1);

2) ако не планира мере за рад у ратном или ванредном стању којима се обезбеђује вршење производне односно услужне делатности, у складу с потребама утврђеним Планом одбране Републике Србије (члан 64);

3) ако надлежни орган пре издавања одобрења за изградњу и реконструкцију објеката и постројења који се налазе у близини објеката, инсталација и уређаја, који су намењени потребама одбране или су од посебног значаја за одбрану не прибави сагласност Министарства одбране (члан 69. став 2);

4) ако при избору, изградњи или развоју великих техничких система значајних за одбрану земље, или при набавци техничког средства значајног за функционисање тог система не обезбеди усклађеност тог система с потребама одбране земље, или ако с програмом који се односи на изградњу и развој тог система не упозна надлежни орган, или ако не поступи по захтеву надлежног органа (члан 70. ст. 1. и 2);

5) ако без претходног одобрења или противно издатом одобрењу увезе или извезе производ, предмет или уређај од посебног значаја за одбрану земље (члан 72. став 2);

6) ако при доношењу основа газдовања шумама с посебном наменом за потребе одбране земље не поступи по захтеву надлежног органа или ако се у спровођењу тих основа не придржава тог захтева (члан 74);

7) ако на прописани начин не извршава обавезу информисања грађана (члан 75);

8) ако не израђује посебне планове којима обезбеђује извршавање својих обавеза у случају елементарних и других већих непогода у миру (члан 82. став 2);

9) ако не извршава обавезе из Плана одбране Републике Србије, или не поступа у складу с одлукама Народне скупштине, Владе и председника Републи-

ке у ратном или ванредном стању, или не предузима планиране мере за рад и вршење своје делатности у тим условима (члан 92);

10) ако по сазнању за напад на земљу не поступи по обавезама утврђеним Планом одбране Републике Србије не чекајући наређење надлежног органа (члан 95);

11) ако не предузима мере из оквира својих надлежности, у складу с наредбама и другим актима председника Републике односно надлежних органа, на територији на којој је проглашено ванредно стање (члан 96);

12) ако не предузима прописане мере на заштити тајних података (члан 102).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у износу од 35.000,00 до 50.000,00 динара и одговорно лице у правном лицу.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у износу од 35.000,00 до 50.000,00 динара и лице у државном органу чију је одговорност утврдио надлежни орган.

Члан 115.

Новчаном казном од 300.000,00 до 500.000,00 динара казниће се за прекршај предузетник:

1) ако не планира мере за рад у ратном и ванредном стању којима се обезбеђује вршење производне односно услужне делатности, у складу с потребама утврђеним Планом одбране Републике Србије (члан 64);

2) ако не извршава обавезе по захтеву надлежних органа за приоритетном производњом и услугама у складу с уговором (члан 65);

3) ако без сагласности надлежног органа измени намену производно-технолошке целине која служи за производњу или вршење услуга од посебног значаја за одбрану земље (члан 66. став 1);

4) ако се при пројектовању, изградњи и реконструкцији инвестиционих објеката и изради просторних и урбанистичких планова не придржава посебних услова и захтева у погледу потреба одбране или не поступи у складу с прописаним мерама и захтевима Министарства одбране (члан 68. став 3).

Члан 116.

Новчаном казном од 10.000,00 до 50.000,00 динара казниће се за прекршај грађанин:

1) ако не поступи по распореду на друге дужности у ратном и ванредном стању, по одлуци надлежног органа (члан 47. став 2);

2) ако након проглашења ратног или ванредног стања не настави обављање послова на свом радном месту (члан 52. став 1);

3) ако након проглашења ратног или ванредног стања одбије да поступи по измењеном распореду или по распоређивању у друга правна лица (члан 52. став 2);

4) ако не поступа по налогу надлежног органа када је утврђена војна, радна или материјална обавеза односно обавеза учешћа у цивилној заштити (члан 60).

Члан 117.

За неизвршавање послова и задатака одбране, поступање супротно закону и одлукама надлежног ор-

гана и за остале радње које имају елементе кривичног дела, одговорност се утврђује у складу с прописима о кривичној одговорности.

Глава XII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 118.

Влада и други органи државне управе, који су овим законом овлашћени за доношење прописа за извршавање овог закона, те прописе донеће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

План одбране Републике Србије донеће Влада у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Прописи донети ради извршења Закона о одбрани („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94, 11/95, 28/96, 44/99 и 3/02), остају на снази до доношења прописа за извршење овог закона, осим одредаба које су у супротности с овим законом или другим законима.

Члан 119.

Министарство одбране и други органи државне управе ускладиће своју организацију и рад на извршавању послова и задатака одбране у складу с овим законом, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Даном ступања на снагу овог закона, Министарство одбране и Војска Србије настављају да користе средства за посебне намене за потребе одбране и Војске Србије.

Члан 120.

До доношења Плана одбране Републике Србије, у случају угрожености Републике Србије и њених грађана примењује се План одбране државне заједнице Србија и Црна Гора.

Члан 121.

Органи аутономних покрајина, органи јединица локалне самоуправе, привредна друштва, друга правна лица, као и предузетници дужни су да у року од шест месеци од доношења прописа из члана 118. овог закона, усагласе своја општа акта и планове одбране, у складу с овим законом и прописима који су донети на основу њега.

Члан 122.

До доношења прописа о материјалној обавези грађана и правних лица, остају на снази одредбе чл. 26. до 30. и члана 39. Закона о одбрани („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94, 11/95, 28/96, 44/99 и 3/02) и подзаконска акта за њихово извршавање.

Члан 123.

До доношења Закона о заштити тајних података Републике Србије, остају на снази одредбе Главе VI – Безбедност и мере заштите од чл. 67. до 86. Закона о одбрани („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94, 11/95, 28/96, 44/99 и 3/02) и подзаконска акта за њихово извршавање.

Члан 124.

До доношења прописа о цивилној заштити, остају на снази одредбе чл. 49. до 66. Закона о одбрани („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94, 11/95, 28/96, 44/99 и 3/02) и подзаконска акта за њихово извршавање.

Прописи донети на основу чл. 73. до 86. Закона о одбрани („Службени гласник РС“, бр. 45/91, 58/91, 53/93, 67/93 и 48/94) остају на снази до доношења Закона о цивилној заштити.

Члан 125.

Ради информисања јавности о законским променама у области одбране и Војске Србије и другим законима који се односе на безбедност земље и међународну сарадњу у области одбране и војну сарадњу, Министарство одбране два пута годишње објављиваће информације за јавност с листом закона и објашњењем о законским променама.

Прву информацију из става 1. овог члана Министарство одбране објавиће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 126.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

1) Закон о одбрани („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94, 11/95, 28/96, 44/99 и 3/02), осим одредаба чл. 26. до 30. и члана 39, одредаба Главе VI – Безбедност и мере заштите (чл. 67. до 86) и одредаба чл. 49. до 66, које остају на снази до доношења посебних закона;

2) Закон о мерама за случај ванредног стања („Службени гласник РС“, бр. 19/91);

3) Закон о одбрани („Службени гласник РС“, бр. 45/91, 58/91, 53/93, 67/93 и 48/94), осим одредаба Поглавља VI – Цивилна заштита (чл. 73. до 86), које остају на снази до доношења Закона о цивилној заштити.

Члан 127.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

1502.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

У К А З**о проглашењу Закона о Војсци Србије**

Проглашава се Закон о Војсци Србије, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања у 2007. године, 11. децембра 2007. године.

ПР број 62
У Београду, 11. децембра 2007. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с. р.

ЗАКОН²**о Војсци Србије****ДЕО ПРВИ****Глава I****Основне одредбе***1. Садржина закона*

Члан 1.

Овим законом уређују се положај и надлежност Војске Србије, организација, састав и начела деловања Војске Србије, специфичности обављања војне службе, командовање и руковођење Војском Србије, чинови и звања у Војсци Србије, симболи и обележја Војске Србије, војни празници, верска служба, одговорност за штету коју причини Војска Србије, демократска и цивилна контрола, јавност рада, канцеларијско пословање у Војсци Србије, служба у Војсци Србије и друга питања од значаја за Војску Србије.

2. Положај и надлежност Војске Србије

Члан 2.

Војска Србије је организована оружана снага која брани земљу од оружаног угрожавања споља и извршава друге мисије и задатке, у складу са Уставом, законом и принципима међународног права који регулишу употребу силе.

Председник Републике или министар одбране, по овлашћењу председника Републике може одлучити да Војска Србије надлежном државном органу, односно организацији, органу аутономних покрајина и органу јединица локалне самоуправе, на њихов захтев, пружи помоћ ради заштите живота и безбедности људи и имовине, заштите животне средине или из других разлога утврђених законом.

Употреба Војске Србије ван граница Републике Србије уређује се законом.

3. Организација Војске Србије

Члан 3.

Функционалну организацију Војске Србије чине Генералштаб Војске Србије и мирнодопске и ратне команде, јединице и установе.

Генералштаб Војске Србије је највиши стручни и штабни организациони део за припрему и употребу Војске Србије у миру и рату.

Унутрашње уређење и систематизација формацијских места у Војсци Србије заснивају се на начелима која одређује Влада, на предлог министра одбране.

Унутрашње уређење и систематизација формацијских места у Војсци Србије уређују се мирнодопском и ратном формацијом Војске Србије.

Организацију и формацију Војске Србије доноси министар одбране, на предлог начелника Генералштаба Војске Србије (у даљем тексту: начелник Генералштаба), у складу са основама организације коју утврђује председник Републике Србије.

² Објављен у „Службеном гласнику РС“, број 116 од 11. децембра 2007. године.

Поред формацијских места у Војсци Србије, у мирнодопској и ратној формацији Војске Србије се као формацијска места посебно приказују и радна места у Министарству одбране и другим државним органима и правним лицима на која се упућују на службу, односно на рад професионална војна лица.

Члан 4.

Војска Србије структурно се дели на родове и службе, родови и службе на врсте, а врсте на специјалности.

Поједини родови Војске Србије се групишу у видове.

Видови Војске Србије су:

- 1) Копнена војска и
- 2) Ваздухопловство и противваздухопловна одбрана.

Председник Републике одређује родове и службе, на предлог министра одбране.

Министар одбране одређује врсте и специјалности родова и служби, на предлог начелника Генералштаба Војске Србије.

Организацијско-мобилизацијске промене Војске Србије реализују се у складу са одредбама Дугорочног плана развоја система одбране Републике Србије и Стратегијског прегледа одбране.

4. Састав Војске Србије

Члан 5.

Војска Србије се састоји од сталног и резервног састава.

Стални састав Војске Србије чине професионални припадници Војске Србије и војници на служењу војног рока.

Резервни састав Војске Србије чине резервни официри, резервни подофицири и војници у резерви.

Резервни састав Војске Србије дели се на активну резерву и на пасивну резерву.

У активну резерву могу на основу уговора који се закључује на одређено време ступити лица млађа од 60 година, оспособљена за обављање војних дужности.

Ступање у активну резерву, као и права и обавезе лица у активној резерви, уређује Влада.

Члан 6.

Припадници Војске Србије су војна лица и цивилна лица на служби у Војсци Србије.

Службом у Војсци Србије сматра се вршење војних и других дужности у сталном и резервном саставу Војске Србије.

Службом у Војсци Србије сматра се и вршење војних и других дужности на радним местима у Министарству одбране и другим државним органима и правним лицима на која се на неодређено или одређено време упућују на службу, односно на рад професионална војна лица (у даљем тексту: професионална војна лица распоређена ван Војске Србије).

Службом у Војсци Србије сматра се вршење дужности професионалних припадника Војске Србије у мултинационалним операцијама и другим активно-

стима у иностранству у складу са законом којим се уређује употреба Војске Србије ван граница Републике Србије.

Службу у Војсци Србије могу да врше само држављани Републике Србије, а изузетно, у рату, и лица која немају држављанство Републике Србије ако ступе у Војску Србије као добровољци.

Службом у Војсци Србије, у погледу права и обавеза уређених овим законом, сматра се и школовање држављана Републике Србије за војне дужности у војношколским установама и друго стручно оспособљавање за официре и подофицире.

Члан 7.

Војна лица су професионална војна лица, војници на служењу војног рока и лица у резервном саставу док се налазе на војној дужности у Војсци Србије.

Војним лицима, у погледу права и обавеза уређених овим законом, сматрају се и држављани Републике Србије – ученици и студенти војношколских установа који се школују за војне дужности и лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире.

Члан 8.

Професионални припадници Војске Србије су професионална војна лица и цивилна лица на служби у Војсци Србије.

Професионални припадник Војске Србије је у радном односу.

Послодавац професионалног припадника Војске Србије је Република Србија.

Права и дужности послодавца професионалног припадника Војске Србије постављеног, односно распоређеног у Војсци Србије и ван Војске Србије, у име Републике Србије врши министар одбране, уколико законом није друкчије одређено.

На права и дужности професионалних војних лица и војних службеника који нису уређени овим или посебним законом или другим прописом примењују се прописи о државним службеницима, општи прописи о раду и посебан колективни уговор за државне органе.

На права и дужности војних намештеника који нису уређени овим законом или посебним законом или другим прописом примењују се прописи о намештеницима, општи прописи о раду и посебан колективни уговор за државне органе.

Члан 9.

Професионална војна лица су:

- 1) официр;
- 2) подофицир;
- 3) професионални војник.

Официр је лице високог образовања, оспособљено за обављање војних дужности, које је у радном односу на неодређено време, односно на одређено време.

Подофицир је лице најмање средњег образовања, оспособљено за обављање војних дужности, које је у

радном односу на неодређено време, односно на одређено време.

Професионални војник је лице које има најмање основно образовање, које је одслужило војни рок под оружјем или је на други начин војно обучено и које је у радном односу на одређено време ради обављања војних дужности.

Члан 10.

Цивилна лица на служби у Војсци Србије су војни службеници и војни намештеници.

Војни службеник је лице чије се радно место састоји од послова из надлежности Војске Србије или с њима повезаних општих правних, информатичких, материјално-финансијских, рачуноводствених и административних послова.

Војни намештеник је лице чије се радно место састоји од пратећих помоћно-техничких послова у Војсци Србије.

Члан 11.

Одредбе овог закона о саставу Војске Србије једнако се односе на жене и мушкарце.

5. Начела службе у Војсци Србије

Члан 12.

Војска Србије врши надлежности на основу Устава, закона, других прописа и општих аката и међународних уговора и споразума које је закључила, односно којима је приступила Република Србија, у складу са Стратегијом одбране, Доктрином Војске Србије и принципима међународног права који регулишу употребу силе.

Војска Србије је идеолошки, интересно и страначки неутрална.

Унутрашњи односи у Војсци Србије се заснивају на начелима субординације и једностарешинства.

Члан 13.

Припадник Војске Србије је у вршењу службе дужан да:

1) поступа у складу са Уставом, законом и другим прописом, према правилима струке, непристрасно и страначки неутрално;

2) не истиче страначка или друга политичка обељежа и не изражава своја политичка уверења;

3) изврши наређење, односно налог претпостављеног у вези са службом, као и наређење, односно налог који у одсуству претпостављеног изда старији кад је неопходно да се хитно предузму мере за извршавање неодложних и значајних службених задатака, изузев наређења чијим би се извршењем учинило кривично дело;

4) ако прими наређење чије извршење би представљало повреду закона, захтева од старешине који је издао такво наређење да га понови у писаном облику;

5) одбије извршење поновљеног наређења, односно налога претпостављеног или старијег чијим би се извршењем учинило кривично дело;

6) о издавању поновљеног противправног наређења, односно налога одмах обавести лице претпостављено лице које је издало противправно наређење, односно друго надлежно лице;

7) поступа у складу са Правилем службе Војске Србије и Кодексом части припадника Војске Србије;

8) чува војну, службену и државну тајну, за време службе, као и по престанку службе у периоду одређеном законом којим се уређује заштита тајних података, осим ако на законом одређени начин није ослобођено обавезе чувања тајне, односно овлашћено да одређеном органу или лицу саопшти тајни податак;

9) непосредно претпостављеном старешини у писаном облику достави сазнања значајна за одбрану до којих је дошао обављањем војних дужности или на други начин.

Нико не сме вршити утицај на припадника Војске Србије да нешто чини или не чини супротно прописима.

Забрањено је повлашћивање или ускраћивање припадника Војске Србије у његовим правима или дужностима, посебно због расне, верске, полне или националне припадности, порекла или због неког другог личног својства.

Поред права и обавеза прописаних овим законом војници на служењу војног рока и лица у резервном саставу док се налазе на војној дужности у Војсци Србије имају права и обавезе у складу са прописима којима се уређује вршење војне обавезе и правилима којима се уређује служба у Војсци Србије.

Поред права и обавеза прописаних овим законом држављани Републике Србије – ученици и студенти војношколских установа који се школују за војне дужности и лица на другом стручном оспособљавању за офицере и подофицере имају права и обавезе у складу са прописима којима се уређује војно школство и правилима којима се уређује служба у Војсци Србије.

Члан 14.

Војном лицу је забрањено присуствовање скуповима политичких странака у униформи и свака политичка активност изузев коришћења активног бирачког права.

Професионално војно лице, ученик и студент војношколске установе и лице на другом стручном оспособљавању за офицере и подофицере не може бити члан политичке странке.

Професионални припадници Војске Србије имају право на синдикално организовање, у складу са прописима Владе.

Предмет синдикалног удруживања, организовања и синдикалних активности не могу да буду одредбе и примена закона и других прописа који се односе на: састав, организацију и формацију Војске Србије; оперативну и функционалну способност, употребу и попуњу Војске Србије; приправност и мобилизацију; опремљеност наоружањем и војном опремом; командовање и руковођење у Војсци Србије и управљање системом одбране; учешће у мултинационалним операцијама, као ни унутрашњи односи у Војсци Србије који се заснивају на начелима субординације и једностарешинства.

Професионалним припадницима Војске Србије није допуштено право на штрајк.

Члан 15.

Приликом ступања на службу у Војсци Србије лице које ступа на служење војног рока под оружјем и лице које се прима у професионалну војну службу полажу заклетву, која гласи: „Ја (име и презиме), заклињем се својом чашћу, да ћу чувати и бранити независност, сувереност и територијалну целовитост Републике Србије.“

6. Специфичности обављања војне службе

Члан 16.

Под специфичношћу обављања војне службе (у даљем тексту: специфична војна служба) сматра се служба коју врше професионална војна лица у условима животне средине неприродне за рад човека и служба на нарочито тешким, опасним по живот и за здравље штетним радним местима, односно пословима на којима су професионална војна лица изложена посебним напорима и повећаним ризицима.

Прописе о пословима, радним местима и условима за остваривање посебних права по основу вршења послова из става 1. овог члана доноси министар одбране.

7. Командовање и руковођење Војском Србије

Члан 17.

Председник Републике:

1) одлучује о употреби Војске Србије и командује Војском Србије у миру и рату;

2) утврђује основе развоја и опремања Војске Србије;

3) утврђује основе мирнодопске и ратне организације Војске Србије;

4) одређује родове и службе Војске Србије, на предлог министра одбране;

5) уређује систем командовања у Војсци Србије и прати спровођење система командовања;

6) усваја План употребе Војске Србије и наређује њену употребу;

7) доноси смернице за изградњу оперативне и функционалне способности Војске Србије, на предлог министра одбране;

8) поставља и разрешава начелника Генералштаба, уз мишљење министра одбране;

9) поставља, унапређује и разрешава официре на формацијска места за која је прописан чин генерала и одлучује о престанку њихове службе, на предлог министра одбране;

10) наређује спровођење мера приправности Војске Србије у случају ратног или ванредног стања;

11) наређује мобилизацију Војске Србије;

12) доноси основна правила и друга акта која се односе на употребу Војске Србије;

13) доноси Правило службе Војске Србије и друга правила којима се уређују унутрашњи ред и односи у вршењу војне службе;

14) обавља и друге послове командовања Војском Србије, у складу са законом.

Члан 18.

Министар одбране:

1) координира и спроводи утврђену одбрамбену политику и руководи Војском Србије;

2) доноси формације и систематизације команди, јединица и установа Војске Србије;

3) усваја план међународне војне сарадње;

4) даје мишљење председнику Републике за постављење и разрешење начелника Генералштаба;

5) предлаже председнику Републике постављење, унапређење и разрешење и престанак службе генерала и старешина на дужности за које је формацијом утврђен чин генерала, уз мишљење начелника Генералштаба;

6) поставља, унапређује и разрешава професионална војна лица Војске Србије на формацијска места ван Војске Србије и одлучује о престанку њихове службе, уз мишљење начелника Генералштаба;

7) поставља, унапређује и разрешава официре Војске Србије у Војсци Србије у чину мајора, потпуковника и пуковника и одлучује о престанку њихове службе, на предлог начелника Генералштаба;

8) усваја план развоја и опремања Војске Србије, на предлог начелника Генералштаба;

9) доноси план школовања и усавршавања професионалних припадника Војске Србије;

10) доноси прописе којима се уређују цивилно-војни односи;

11) одређује врсте и специјалности родова и служби Војске Србије, на предлог начелника Генералштаба;

12) обавља и друге послове утврђене законом.

Министар одбране може овластити начелника Генералштаба за обављање послова из става 1. тачка 7. овог члана, који се односе на постављање, унапређивање, разрешавање и одлучивање о престанку службе официра Војске Србије у Војсци Србије, у чину мајора и потпуковника.

Члан 19.

Начелник Генералштаба и старешине Војске Србије командују и руководе Војском Србије у складу са законом и актима командовања претпостављених.

Начелник Генералштаба:

1) предлаже план развоја и опремања Војске Србије;

2) поставља, унапређује и разрешава официре Војске Србије у Војсци Србије до чина капетана и одлучује о престанку њихове службе, на предлог непосредно потчињених команданата;

3) даје мишљење министру одбране на његов предлог за постављење, унапређење и разрешење и престанак службе генерала и старешина на дужности за које је формацијом утврђен чин генерала;

4) поставља, унапређује и разрешава подофицире и професионалне војнике и распоређује цивилна лица на служби у Војсци Србије и одлучује о престанку њихове службе;

5) предлаже план попуне Војске Србије и бројни распоред регрута у Војсци Србије;

6) доноси правила о обуци Војске Србије;

7) доноси правила којима се уређује цивилно-војна сарадња;

8) утврђује планове обуке и усавршавања професионалних војних лица и лица у резервном саставу;

9) обавља и друге послове утврђене законом.

Начелник Генералштаба може овластити непосредно потчињене старешине у Војсци Србије за обављање послова из става 2. тачка 4. овог члана.

За извршавање аката које доноси председник Републике, односно министар одбране и послова командовања Војском Србије, као и других послова утврђених законом, начелник Генералштаба доноси правила, наредбе, упутства, директиве, одлуке и наређења.

Члан 20.

Према односима у служби припадници Војске Србије могу бити претпостављени и потчињени, а према чиновима и дужностима – старији и млађи.

Претпостављени је лице које на основу закона или другог прописа командује, односно руководи организационим делом.

Старији, у смислу овог закона, јесте лице које има виши чин, а ако су истог чина – лице на вишој дужности.

У Војсци Србије образује се подофицирски кор, кога представљају подофицири Војске Србије посебно организовани за подршку командовању и обуци, од нивоа чете до нивоа Генералштаба Војске Србије.

Подофицирски кор уређује министар одбране, на предлог начелника Генералштаба.

Члан 21.

Дужност старешине у Војсци Србије врши војно лице које има чин.

Изузетно од става 1. овог члана, дужност старешине може вршити и лице које нема чин, с тим да то лице има звање према дужности коју врши.

8. Чинови и звања у Војсци Србије

Члан 22.

Чинови војних лица су:

1) за професионалног војника – разводник, десетар и млађи водник;

2) за подофицира – водник, старији водник, старији водник прве класе, заставник и заставник прве класе;

3) за официра – у свим родовима и службама: потпоручник, поручник, капетан, мајор, потпуковник, пуковник, бригадни генерал, генерал-мајор, генерал-потпуковник и генерал.

Ученици и студенти војношколских установа, лица на другом стручном оспособљавању за офицере и подофицире, војници на служењу војног рока и лица у резервном саставу могу имати чинове из става 1. овог члана.

9. Символи и обележја Војске Србије

Члан 23.

Војска Србије и њени организациони делови могу имати грб, заставу, ознаке и друге симболе и обележја.

Председник Републике правилном уређује постојање, изглед и коришћење симбола и обележја из става 1. овог члана, на предлог министра одбране.

Забрањено је истицање и ношење симбола и обележја Војске Србије на начин којим би се нарушио углед Војске Србије.

10. Војни празници

Члан 24.

Дан Војске Србије, дане видова, родова и служби и друге војне празнике одређује посебним актом председник Републике, на предлог министра одбране.

11. Верска служба

Члан 25.

Ради остваривања слободе вероисповести у Војсци Србије организује се верска служба.

Члан 26.

Влада уређује вршење верске службе у Војсци Србије.

Члан 27.

Међусобни односи Министарства одбране и црква, односно верских заједница, у вези са вршењем верске службе у Војсци Србије, уређују се посебним споразумима.

12. Одговорности за штећу

Члан 28.

За штету коју својим незаконитим или неправилним радом Војска Србије проузрокује физичким и правним лицима одговара Република Србија.

13. Демократска и цивилна контрола

Члан 29.

Војска Србије је под демократском и цивилном контролом.

Демократска и цивилна контрола Војске Србије нарочито обухвата контролу употребе и развоја Војске Србије, интерну и екстерну контролу трошкова за војне потребе, праћење стања и обавештавања јавности о стању припрема Војске Србије, обезбеђење слободног приступа информацијама од јавног значаја и утврђивање одговорности за вршење војних дужности у складу са законом.

Демократску и цивилну контролу Војске Србије врше Народна скупштина, Заштитник грађана и други државни органи у складу са својим надлежностима, грађани и јавност.

Прописи о Заштитнику грађана који се односе на заштиту и остваривање права грађана, примењују се и на професионалне припаднике Војске Србије.

14. Јавности рада

Члан 30.

Министар одбране уређује начин обавештавања јавности о активностима Војске Србије.

15. Канцеларијско пословање

Члан 31.

Канцеларијско пословање у Војсци Србије обухвата пријем, евидентирање, чување, разврставање и архивирање материјала који прими Војска Србије или који настане у раду Војске Србије.

Влада уређује канцеларијско пословање у Војсци Србије, на предлог министра одбране.

Војска Србије има печате у складу са прописима којима се уређују печати државних органа.

Министар одбране одлучује о садржини, облику, величини и броју печата у Војсци Србије, о поверавању печата на чување и употребу, као и о изради нових и о уништењу старих.

ДЕО ДРУГИ

СЛУЖБА У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

Глава II

Попуна Војске Србије

1. Основне одредбе

Члан 32.

Држављани Републике Србије ступају у Војску Србије на основу акта овлашћених органа о упућивању у Војску Србије по основу војне обавезе или на основу акта о пријему у војну службу.

Држављани Републике Србије ступају у Војску Србије и на основу акта о пријему у војношколску установу ради школовања за војне дужности, односно на друго стручно оспособљавање за официре и подофицире.

Члан 33.

Команде, јединице и установе Војске Србије попуњавају се људством сталног и резервног састава, материјалним средствима из ратне резерве и материјалним средствима из пописа за потребе Војске Србије, по плановима попуње.

За време ратног стања или ванредног стања, Војска Србије се може попуњавати и добровољцима.

Добровољцима, у смислу става 2. овог члана, сматрају се лица која не подлежу војној обавези, као и војни обвезници који немају ратни распоред.

У погледу права и дужности, добровољци се изједначавају с војним лицима.

Члан 34.

Министар одбране или лице које он овласти упућује у Војску Србије професионална војна лица, распоређена и постављена на формацијска места ван Војске Србије за чијом службом ван Војске Србије је престала потреба.

Члан 35.

Попуну команди, јединица и установа војним обвезницима, према добијеним бројним распоредима војних обвезника и материјалних средстава из пописа, припрема надлежни орган, у складу са утврђеним критеријумима и приоритетима попуње.

2. Мобилизација

Члан 36.

Мобилизацијом Војска Србије из мирнодопске организације и стања прелази на ратну организацију и стање приправности и оперативне готовости за извршење мисија и задатака.

Мобилизација по обиму може бити општа и делимична, а саопштава се јавним оглашавањем и појединачним позивом.

Члан 37.

Општа мобилизација обухвата све, а делимична потребан део команди, јединица и установа Војске Србије као и материјална средства потребна за извршење мисија и задатака.

Мобилизација се спроводи по Плану мобилизације Војске Србије.

Члан 38.

Делимична мобилизација Војске Србије може се наредити и ради: провере спремности за извршење мобилизације, извођења планираних вежби и контрола организовања припрема за одбрану.

Мобилизацију из става 1. овог члана наређује старшина на командној дужности кога овласти председник Републике.

3. Пријем у професионалну војну службу

Члан 39.

За професионално војно лице може бити примљен држављанин Републике Србије који испуњава следеће опште услове:

- 1) да је пунолетан;
- 2) да је здравствено способан за службу у Војсци Србије;
- 3) да има прописано образовање;
- 4) да му раније није престајао радни однос у државном органу због теже повреде дужности из радног односа;
- 5) да није осуђиван на казну затвора од најмање шест месеци.

Професионална војна лица примају се у службу према потреби службе, на радна места прописана формацијом.

Члан 40.

Професионално војно лице постаје се даном ступања у службу – на основу акта надлежног органа, односно уговора.

Студент војне академије се даном завршетка школовања прима у професионалну војну службу без конкурса и унапређује у чин потпоручника и од тог дана постаје официр.

Влада уређује начин и услове пријема у професионалну војну службу, на предлог министра одбране.

Члан 41.

Подофицир који је завршио војну академију или стекао одговарајуће високо образовање може се примити за официра актом о унапређењу у чин потпоручника, под условима и на начин који пропише Влада, на предлог министра одбране.

Члан 42.

Држављанин Републике Србије који испуњава опште услове за пријем у професионалну војну службу може бити примљен у службу у Војсци Србије, ради попуње команди, јединица и установа Војске Србије на одређено време до три године.

Уговором о раду на одређено време утврђују се чин, дужност, место службовања и трајање службе, а могу се уређивати и друга права и обавезе.

Уговор о раду на одређено време закључује се на временски период до три године и може се обнављати, с тим да важност последњег уговора истиче крајем године у којој професионални војник навршава 40 година живота, а официр, односно подофицир навршава 45 година живота.

Министар одбране, на предлог начелника Генералштаба уређује друго стручно оспособљавање за официра и подофицира из става 2. овог члана.

Члан 43.

На лица примљена у професионалну војну службу на одређено време не односе се одредбе овог закона о унапређивању официра и подофицира.

Лице коме престане професионална војна служба на одређено време може бити унапређено у чин резервног официра, односно резервног подофицира који је имало за време те службе, ако је имало повољну оцену у служби.

Члан 44.

У својству професионалног војника, у службу у Војсци Србије прима се лице на одређено време, под условом да поред општих услова за пријем у професионалну војну службу испуњава и посебне услове.

Члан 45.

На службу у Војсци Србије у својству професионалног војног лица могу се, независно од прописаних услова у погледу година живота, уколико потребе службе захтевају, без јавног конкурса примити цивилно лице на служби у Војсци Србије и државни службеник и намештеник запослени у Министарству одбране.

Уколико потребе службе захтевају, на службу у Војсци Србије у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије се без јавног конкурса може примити професионално војно лице и државни службеник и намештеник запослен у Министарству одбране.

Уколико потребе службе захтевају, на службу у Министарству одбране у својству државног службеника, односно намештеника може се без конкурса примити професионално војно лице и цивилно лице на служби у Војсци Србије.

Влада, на предлог министра одбране, уређује услове и поступак пријема у службу лица из ст. 1. до 3. овог члана.

4. Превођење у други род, односно службу

Члан 46.

Официр, односно подофицир, по захтеву или уз пристанак, може бити преведен из једног рода или службе у други род или службу ако има стручну спрему за род односно службу у коју се преводи и ако потребе попуне то захтевају.

Услове и начин превођења из става 1. овог члана прописује министар одбране.

Глава III

Посебна овлашћења и дужности војних лица

1. Опште одредбе

Члан 47.

Војна лица имају право да у складу с правилима службе носе и употребљавају ватрено оружје.

У вршењу борбених задатака, војна лица употребљавају ватрено и друго оружје према правилима о борбеним дејствима.

Члан 48.

Војна лица су обавезна да носе униформу у складу са правилима службе.

Војна униформа, знак припадности Војсци Србије и ознаке чинова односно звања уређују се правилом који доноси председник Републике, на предлог министра одбране.

Забрањено је ношење војне униформе са знаком припадности Војсци Србије и ознакама чинова, односно звања лицима која не врше војну службу, осим по посебном одобрењу министра одбране.

Члан 49.

Професионални припадник Војске Србије је дужан да путовање у иностранство пријави претпостављеном.

Министар одбране уређује услове под којима професионални припадник Војске Србије и војник на служењу војног рока путују у иностранство.

Члан 50.

Војно лице може примити страно одликовање по одобрењу председника Републике.

Војно лице може постати члан страног стручног удружења или међународне организације, уз сагласност министра одбране или лица које он овласти.

Члан 51.

Професионална војна лица имају војну легитимацију, којом доказују идентитет и својство војног лица.

Припадници Војске Србије за време учешћа у мултинационалним операцијама и другим активностима у иностранству користе посебне легитимације.

Изглед, издавање и коришћење исправа из ст. 1. до 2. овог члана уређује Влада, на предлог министра одбране.

Члан 52.

Професионални припадник Војске Србије може, под условима утврђеним законом радити уз накнаду или награду ван јединице, односно установе или самостално обављати професионалну делатност само по одобрењу начелника Генералштаба или старешине кога он овласти у Војсци Србије, односно министра одбране или руководиоца организационе јединице кога он овласти у Министарству одбране.

2. Војна полиција

Члан 53.

Послове сузбијања криминалитета, контроле и одржавања војног реда и дисциплине, обезбеђења најзначајнијих војних објеката, одређених лица, докумената и наоружања, регулисање и контролу војног путног саобраћаја, противтерористичке заштите у Министарству одбране и Војсци Србије, врши Војна полиција.

Послове полиције у Министарству одбране и Војсци Србије обављају и овлашћена примењују овлашћена службена лица Војне полиције осим ако законом није другачије одређено.

Која лица се сматрају овлашћеним службеним лицима Војне полиције, начин примене овлашћења и обављање задатака и послова Војне полиције, прописује министар одбране на предлог начелника Генералштаба.

Овлашћена службена лица Војне полиције спроводе криминалистичку обраду према запосленом у Министарству одбране и припадницима Војске Србије за кога постоје основи сумње да је у служби или у вези са службом извршио кривично дело за које се гони по службеној дужности осим ако законом није другачије одређено.

При обављању послова из става 4. овог члана овлашћена службена лица Војне полиције у поступању према запосленима у Министарству одбране и припадницима Војске Србије имају обавезе и овлашћења у складу са законом којим се уређује кривични поступак, законом којим се уређује полиција и прописима донетим на основу тог закона.

Војна полиција може се ангажовати у пружању помоћи органима унутрашњих послова (полиције) у миру и ванредном стању на основу захтева надлежног органа по одобрењу министра одбране.

Војна полиција може применити службена овлашћења и према цивилима у следећим случајевима:

- 1) када примењује овлашћења према лицима у Министарству одбране и Војсци Србије која су се затекла са њима при извршењу кривичног дела;
- 2) ако их у рејону војних објеката, распореда војних јединица или у њима затекне у вршењу престапа или кривичног дела;
- 3) када обавља послове обезбеђења војних објеката, одређених личности, наоружања и регулисања и контроле војног путног саобраћаја;
- 4) када пружа помоћ Полицији на јавним местима;
- 5) у условима ванредног и ратног стања.

У случајевима дефинисаним у ставу 7. тач. 1. и 2. овог члана или у случају потребе задржавања цивилног лица, Војна полиција ће одмах известити најближи орган Полиције и с потребном документацијом им предати затечена или задржана лица на даљи поступак.

Овлашћена службена лица Војне полиције имају посебну службену легитимацију и значку.

Влада уређује овлашћења овлашћених службених лица Војне полиције, као и изглед, издавање, коришћење и уништавање посебне службене легитимације и значке овлашћених службених лица Војне полиције, на предлог министра одбране.

Глава IV

Унапређивање војних лица

1. Унапређивање војника, ученика и студената војношколских установа и лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире

Члан 54.

У војнички чин може се унапредити војник на служењу војног рока, односно војник у резерви ако се оцени да са успехом може вршити одговарајуће дужности војних старешина.

Начин унапређивања у чинове војника, ученика и студената војношколских установа и лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире уређује министар одбране.

2. Унапређивање официра и подофицира

Члан 55.

За унапређење у виши чин официр односно под-официр треба да испуњава следеће опште услове:

- 1) да је постављен на формацијско место вишег чина;
- 2) да за последњи период оцењивања пре унапређења има повољну оцену;
- 3) да за последње две године пре унапређења није безусловно кажњен за кривично дело казном затвора најмање три месеца;
- 4) да се против њега не води кривични поступак за кривично дело за које се гони по службеној дужности, ни поступак пред војним дисциплинским судом.

Покретање кривичног поступка за кривично дело за које се гони по службеној дужности чини сметњу за унапређење кад је донето решење о спровођењу истраге или је подигнут оптужни предлог или оптужница без спровођења истраге, а покретање поступка пред војним дисциплинским судом – кад је ступио на снагу оптужни предлог војнодисциплинског тужиоца.

Сматраће се да није постојала сметња за унапређење у виши чин из става 2. овог члана ако у поновљеном поступку или по захтеву за заштиту законитости поступак буде обустављен, ако буде донета ослобађајућа пресуда, ако оптужба буде одбијена или одбачена или ако буде изречена блажа казна од казне из става 1. тачка 3. овог члана, односно сматраће се да није постојала сметња из ст. 1. и 3. овог

члана, ако поступак буде обустављен, ако буде донета ослобађајућа пресуда или ако оптужба буде одбијена.

Официр који нема завршену војну академију, односно који нема одговарајуће високо образовање, а затекао се у служби на дан ступања на снагу овог закона, може напредовати до чина капетана.

Члан 56.

Официр који испуњава опште услове може се унапредити у непосредно виши чин, ако је у чину који има провео најмање:

- 1) три године у чину потпоручника;
- 2) три године у чину поручника;
- 3) четири године у чину капетана;
- 4) четири године у чину мајора;
- 5) четири године у чину потпуковника;
- 6) четири године у чину пуковника;
- 7) три године у чиновима генерала.

Члан 57.

Подофицир који испуњава опште услове за унапређење може се унапредити у виши чин кад у чину који има провео најмање четири године.

Члан 58.

Ради постављења официра на формацијска места вишег чина и унапређења у виши чин утврђују се листе кандидата.

Председник Републике, министар одбране и начелник Генералштаба могу основати саветодавна тела ради обављања послова из става 1. овог члана.

Члан 59.

Председник Републике може, на предлог министра одбране, професионалном војном лицу за време обављања дужности у мултинационалним операцијама и другим активностима у иностранству одредити привремено непосредно виши чин за време обављања те дужности.

За време обављања дужности из става 1. овог члана, професионално војно лице остварује сва права чина који му је привремено одређен.

Професионално војно лице после престанка дужности у мултинационалним мисијама и другим активностима у иностранству, остварује права у складу с одредбама овог закона и својим чином.

Члан 60.

Професионално војно лице које је у дисциплинском поступку враћено у претходни чин стиче право на унапређење у виши чин кад по правноснажности одлуке којом је враћен у претходни чин поново испуни овим законом прописане услове за унапређење у виши чин.

3. Ванредно унапређевање

Члан 61.

Председник Републике, министар одбране и начелник Генералштаба могу, на основу надлежности из члана 17, 18, односно 19. овог закона, ванредно унапредити професионална војна лица.

4. Унапређевање официра и подофицира у резерви

Члан 62.

Официри у резерви и подофицири у резерви производе се и унапређују према потреби попуне Војске Србије, на начин и под условима које прописује министар одбране.

5. Унапређевање за време ратног стања

Члан 63.

Унапређевање војних лица за време ратног стања врши се према способности за командовање, за испољену храброст и за ратне заслуге, као и према потребама попуне у рату.

6. Ближе уређевање услова и начина унапређевања војних лица

Члан 64.

Услове и начин унапређења војних лица уређује Влада, на предлог министра одбране.

Глава V

Оцењивање и признања

Члан 65.

Војна лица се оцењују ради утврђивања успеха у служби, одлучивања о унапређењу, подстицања на стручно усавршавање и веће залагање у служби.

Влада уређује оцењивање из става 1. овог члана, на предлог министра одбране.

Члан 66.

Војним лицима, командама, јединицама и установама Војске Србије могу се додељивати одликовања, плакете, значке и друга признања за постигнути успех у служби.

Министар одбране, у оквиру својих надлежности, уређује врсте признања и неновчаних награда припадницима Војске Србије, организационим деловима Војске Србије и другим субјектима за остварене резултате и допринос у остваривању надлежности Војске Србије, критеријуме за њихову доделу и начин њиховог прибављања и доделе.

Глава VI

Стања у служби професионалних војних лица

1. Врсте стања у служби

Члан 67.

Официр односно подофицир може у току службе бити:

- 1) на дужности;
- 2) на приправничком стажу;
- 3) на школовању;
- 4) на лечењу, односно боловању;
- 5) на располагању;
- 6) удаљен од дужности.

Официр у радном односу на одређено време, подофицир у радном односу на одређено време и про-

фесионални војник у току службе може бити на дужности која је уговорена, удаљен од дужности или на лечењу, односно боловању најкасније до истека уговореног рока.

2. *Постављење на дужности*

Члан 68.

Официр, односно подофицир поставља се на формацијско место према потребама службе.

Официр, односно подофицир постављен на формацијско место ван Војске Србије има сва права и обавезе официра, односно подофицира постављеног у Војсци Србије, ако законом није друкчије одређено.

Члан 69.

На формацијска места одређена за официре у радном односу на неодређено време и на формацијска места одређена за подофицире у радном односу на неодређено време не могу се постављати официри и подофицири у радном односу на одређено време.

Под формацијским местима подразумевају се и радна места одређена одговарајућим актима о систематизацији радних места, на која се постављају официри у радном односу на неодређено време и подофицири у радном односу на неодређено време, распоређени ван Војске Србије.

Чин и положајна група за радна места на која се постављају официри и подофицири из става 2. овог члана одређују се према критеријумима за утврђивање формација организационих делова Војске Србије.

Официр, односно подофицир из ст. 1. и 2. овог члана поставља се, по правилу, на формацијско место рода односно службе којој припада, према врсти и степену стручне спреме коју има – на формацијско место свог чина или вишег чина, а само изузетно, по потреби службе и уз свој пристанак, може се поставити и на дужност у оквиру другог рода или службе, односно на формацијско место нижег чина, уз задржавање права свог чина.

Ако се неко формацијско место у оквиру службе не може попунити официром односно подофициром из ст. 1. и 2. овог члана, на то место може се уз свој пристанак поставити или одредити за заступника цивилно лице на служби у Војсци Србије које има одговарајуће образовање – ако је то формацијско место у Војсци Србије, односно државни службеник, намештеник или други запослени – ако је то формацијско место ван Војске Србије.

Сагласност за постављење из става 5. овог члана даје начелник Генералштаба или старешина кога он овласти за формацијско место у Војсци Србије, односно министар одбране или лице које он овласти за формацијско место ван Војске Србије.

Члан 70.

За постављење на дужности по ратној формацији, одредбе члана 69. овог закона примењују се и на резервне официре и резервне подофицире.

Члан 71.

Професионалном војном лицу које је привремено спречено да врши дужност може се одредити заступник, у складу са потребама службе.

Заступник се може привремено одредити и на упражњено место.

Лице може бити одређено за заступника, уколико испуњава услове за постављење на ту дужност.

Заступник може да заступа највише једно лице из става 1. овог члана, поред своје редовне дужности.

Заступање може трајати најдуже годину дана.

Претпостављени не може заступати потчињеног.

Члан 72.

Официр, односно подофицир може се у току службе премештати.

Под премештајем подразумева се промена места службовања због постављења на нову дужност.

У току професионалне војне службе официр, односно подофицир може се премештати највише пет пута, не узимајући у обзир премештај због организацијско-мобилизацијских промена у размештају команди, јединица и установа Војске Србије.

Изузетно официр, односно подофицир може се премештати и више од пет пута ако на то пристане.

Професионално војно лице може бити по потреби службе привремено упућено у другу команду, јединицу или установу Војске Србије ради извршења одређених задатака.

Привремено упућивање професионалног војног лица по потреби службе у другу команду, јединицу или установу Војске Србије може трајати најдуже годину дана у току три године.

3. *Приправнички стаж*

Члан 73.

Ради стицања праксе потребне за самостално вршење дужности, на приправнички стаж се упућују официри, по завршетку војне академије.

За време приправничког стажа официр има права свог чина и напредује под условима прописаним овим законом, као лице које је постављено на дужност.

Министар одбране уређује трајање приправничког стажа, обучавање за време приправничког стажа и начин полагања приправничког испита.

4. *Упућивање на школовање*

Члан 74.

Официр, односно подофицир упућен на школовање или усавршавање које траје најмање једну школску годину разрешава се од дужности.

Лицу из става 1. овог члана време проведено на школовању или усавршавању признаје се као време проведено у служби у Војсци Србије и за то време има права свог чина и напредује, под условима прописаним овим законом, као лице које је постављено на дужност са које је упућено на школовање.

5. *Лечење и боловање*

Члан 75.

Професионално војно лице које због болести не може вршити дужност дуже од шест месеци, разрешава се од дужности и има статус лица на лечењу и боловању.

Разрешава се од дужности и има статус лица на лечењу и боловању и професионално војно лице које је спречено да врши дужност због трудноће, породилског одсуства, или неге болесног члана породице, по одредбама општих прописа.

Професионално војно лице из ст. 1. и 2. овог члана задржава права са основа његовог чина и положаја.

Претпостављени старешина на положају команданта батаљона и њему раван или виши старешина дужан је да упути на оцену способности за службу у Војсци Србије лице које се налазило на лечењу, односно боловању шест месеци укупно за последње две године.

6. Стављање на располагање

Члан 76.

Официр, односно подофицир ставља се на располагање:

1) ако после укидања формацијског места на које је био постављен не може бити постављен на другу дужност;

2) ако по престанку разлога због којих је стављен у стање у служби на лечењу и боловању или због којих је удаљен од дужности не може бити постављен на другу дужност;

3) ако надлежни орган здравствене службе оцени да је неспособан за дужност коју обавља, а не може бити постављен на другу дужност;

4) ако је одлуком надлежног органа професионалном војном лицу распоређеном ван Војске Србије престала служба, односно рад ван Војске Србије због престанка потребе за том службом, односно за тим радом, а не може бити постављено на другу дужност.

За време у којем је на располагању, официр односно подофицир дужан је да врши послове које му одреди претпостављени, а који одговарају његовом чину и здравственој способности.

Официр, односно подофицир може бити на располагању најдуже шест месеци и за то време задржава права свог чина и положаја, осим права на напредовање.

Официру и подофициру време проведено на располагању не рачуна се у време потребно за унапређење.

7. Удаљење од дужности

Члан 77.

Професионално војно лице удаљава се од дужности:

1) док се налази у притвору;

2) за време издржавања казне затвора.

Професионално војно лице може бити удаљено од дужности ако је затечено у вршењу теже повреде војне дисциплине или ако је против њега покренут кривични поступак или поступак због дисциплинског престапа, а кривично дело, односно дисциплински преступ је такве природе да би било штетно по интерес службе да такво лице и даље остане на дужности.

Лице које је удаљено од дужности по одредби става 2. овог члана може бити распоређено на рад у команду, јединицу, односно установу Војске Србије у којој је на служби или у другу команду, јединицу, односно установу Војске Србије у месту службовања, а изузетно и ван места службовања.

Члан 78.

Професионално војно лице може бити удаљено од дужности само док постоје разлози због којих је донет акт о његовом удаљењу од дужности.

По престанку тих разлога, надлежни старешина одлучује о стању у служби лица које је било удаљено од дужности.

Време за које је професионално војно лице удаљено од дужности не рачуна се за напредовање у служби.

Сматра се да професионално војно лице није било удаљено од дужности ако: не буде покренут дисциплински поступак због теже повреде војне дисциплине у чијем извршењу је затечено; кривични, односно дисциплински поступак буде обустављен или ако правноснажном одлуком суда буде ослобођено од оптужбе или оптужба буде одбачена или одбијена; у поновљеном поступку или у поступку по захтеву за заштиту законитости буде ослобођено од оптужбе, или му у дисциплинском поступку не буде изречена дисциплинска казна.

8. Ближе уређивање стања у служби

Члан 79.

Влада, на предлог министра одбране, уређује начин и услове постављања професионалних војних лица на дужности, премештај и регулисање других стања у служби утврђених овим законом за време мира, као и распоређивање професионалних војних лица на одговарајуће дужности и начин решавања других питања која произлазе из односа у служби тих лица за време ратног стања.

Глава VII

Обавеза служења у Војсци Србије по завршеном школовању, односно усавршавању

Члан 80.

Држављанин Републике Србије који се на основу уговора закљученог са Министарством одбране школовао за вршење војних дужности дужан је да по завршеном школовању, односно усавршавању ступи у службу у Војсци Србије и остане у тој служби двоструко време трајања школовања, односно стипендирања.

Припадник Војске Србије који је упућен на редовно школовање, усавршавање или специјализацију дужан је да по завршетку школовања, усавршавања или специјализације остане на служби у Војсци Србије двоструко време трајања школовања, усавршавања или специјализације, а ако је школовање, усавршавање или специјализацију завршио у иностранству – троструко време трајања школовања, усавршавања или специјализације.

Министар одбране или лице које он овласти закључује уговор о школовању, стипендирању, специјализацији, односно усавршавању са лицем из ст. 1. и 2. овог члана.

У случају неизвршавања уговорних обавеза кривоцом лица упућеног на школовање, специјализацију, односно усавршавање, то лице је дужно да једнократно врати све стварне трошкове школовања, специјализације, односно усавршавања који су исплаћени из средстава буџета.

Министар одбране прописује ближе услове и начин стипендирања за потребе Војске Србије и поступак утврђивања и повраћаја трошкова школовања, стипендирања, специјализације, односно усавршавања.

Глава VIII

Плате и друга новчана примања војних лица

1. Плате и друга новчана примања професионалних војних лица

Члан 81.

Професионално војно лице прима плату за дане односно часове свога рада.

Плата професионалног војног лица утврђује се множењем коефицијента са основицом за обрачун плате.

У плату се урачунавају порези и доприноси који се плаћају из плате.

Члан 82.

Коефицијент плате професионалног војног лица утврђује се у односу на положај, чин, посебне услове службе, специфичну војну службу, одговорност, сложеност посла и друге услове службе у Војсци Србије, сагласно потребама оперативне способности.

Члан 83.

Због посебних услова под којима врши службу у Војсци Србије, а нарочито због учешћа на вежбама, логоровањима, маневрима и узбунама, рада дужег од пуног радног времена, вршења службе дежурства и других облика унутрашње службе, немогућности избора радног места и места службовања, премештаја, вршења службе у свим условима, као и због других ванредних ситуација проузрокованих потребама оперативне способности, професионалном војном лицу утврђује се коефицијент за обрачун плате који је од 20 % до 50 % већи од коефицијента који се утврђује на основу положаја и чина, а у оквиру средстава за плате обезбеђених у буџету Републике Србије намењеном за финансирање одбране.

Под радом дужим од пуног радног времена из става 1. овог члана сматра се рад у случају предузимања мера приправности, рад у случају узбуне у јединици, односно установи, за време војних вежби, за време борбе против елементарних непогода, за време дежурства или сличне дужности у команди, јединици или установи Војске Србије и у приликама које захтевају да се продужи започети рад чије би обуста-

вљање или прекидање имало штетне последице за оперативну способност команде, јединице, односно установе или би нанело знатну материјалну штету или угрозило живот и здравље војних лица и других грађана.

Професионалном војном лицу, уз сагласност Владе, под условима из става 1. овог члана може се утврдити коефицијент већи од 50 % од коефицијента који се утврђује на основу положаја и чина.

На права и обавезе професионалних војних лица проистекле из посебних услова службе у Војсци Србије не примењују се одредбе општих радно-правних прописа о увећаној заради.

Члан 84.

Плата професионалног војног лица увећава се за 0,4 % за сваку навршену, односно пуну годину рада остварену у радном односу.

Члан 85.

За часове ноћног рада, рада у дане празника који су законом одређени као нерадни дани и рада дужег од пуног радног времена, осим рада дужег од пуног радног времена из члана 83. овог закона, професионалном војном лицу увећава се плата.

Професионалном војном лицу припада накнада плате за време годишњег одмора, у дане одсуствовања са рада на дан празника који је законом одређен као нерадни дан, дане одсуства прописане овим законом, школовања односно другог стручног оспособљавања и усавршавања, привремене спречености за рад због професионалне болести или повреде на служби и другим случајевима прописаним овим законом, у износу као да је радило.

Професионалном војном лицу за време привремене спречености за рад због болести или повреде, на располагању и стању у служби – лечењу и боловању, осим ако је то лечење и боловање проузроковано професионалном болешћу или повредом на раду припада накнада плате у висини коју утврди министар одбране.

Члан 86.

Војном лицу може се за нарочите резултате постигнуте у служби доделити новчана награда.

Професионалном војном лицу за сваких 10 година непрекидне ефективне службе у Војсци Србије може се доделити јубиларна награда.

Члан 87.

Професионалном војном лицу против кога се води кривични поступак, док се налази у притвору, припада накнада плате у износу једне четвртине, а ако издржава породицу једне трећине плате која би му припадала да није у притвору.

Лицу из става 1. овог члана враћа се обустављени део плате у ревалоризованом износу према износу који се примењују на дан исплате, ако правноснажном одлуком кривични поступак буде обустављен, ако правноснажном пресудом буде ослобођено оптужбе, ако оптужба буде одбијена или одбачена или ако у поновљеном поступку или по захтеву за заштиту законитости буде ослобођено оптужбе.

Професионалном војном лицу не припада накнада плате ако је правноснажном одлуком осуђено на безусловну казну затвора.

Професионалном војном лицу удаљеном од дужности, док траје удаљење припада накнада плате у висини коју утврди министар одбране.

Члан 88.

Професионалном војном лицу коме престане служба у Војсци Србије због стицања права на пензију у складу са законом, припада отпремнина у висини петоструког износа бруто плате која би му припадала у последњем месецу пре престанка службе.

Официру у радном односу на одређено време, подофициру у радном односу на одређено време и професионалном војнику коме престане служба у Војсци Србије истеком уговореног рока, због тога што је оглашен неспособним за дужност за коју је примљен на одређено време или ако му служба у Војсци Србије престане због укидања формацијског места, припада отпремнина у висини до троструког износа бруто зараде која би му припадала у последњем месецу пре престанка службе, зависно од времена проведеног у служби на одређено време.

Члан 89.

Професионалном војном лицу припада помоћ у случају болести, односно болести или смрти члана породице, у складу са прописима о социјалном осигурању професионалних припадника Војске Србије.

Право на помоћ из става 1. овог члана припада и члану породице професионалног војног лица у случају смрти професионалног војног лица.

Министар одбране уређује услове, врсте помоћи и начин њиховог остваривања.

Члан 90.

Професионалном војном лицу распоређеном ван Војске Србије припада плата, односно накнада плате по одредбама овог закона.

Професионалном војном лицу које је упућено на службу у дипломатско или конзуларно представништво у иностранство, плата и друге накнаде утврђују се по прописима који се примењују на запослене у дипломатским и конзуларним представништвима у иностранству, с тим што разврставање према чину, дужности, задацима и пословима које обављају, прописује Влада посебним прописом.

Основ за плаћање пореза и доприноса по основу плате професионалног војног лица на служби у иностранству представља плата коју би остварио према чину и стажу који има и према формацијском месту на коме се налазио пре упућивања у иностранство.

2. Новчана примања војника, ученика и сиргуенаца војношколских установа и лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире

Члан 91.

Војнику на служењу војног рока, ученику и студенту војношколске установе и лицу на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире при-

падају новчана примања која одреди министар одбране.

3. Накнада њујних и друјих трошкова у Војсци Србије

Члан 92.

Професионалном војном лицу припадају накнаде трошкова за службено путовање, за рад на терену, долазак на посао и одлазак са посла, приликом вршења службених послова и других материјалних трошкова којима је изложено у току вршења службе.

Официру и подофициру припадају: накнада трошкова због одвојеног живота од породице, накнада дела трошкова за закуп стана, накнада трошкова приликом пријема у службу у Војсци Србије, накнада селидбених и других трошкова којима је изложен у вези са вршењем службе, немогућношћу избора места службовања и премештајима.

Официру у радном односу на одређено време и подофициру у радном односу на одређено време припада накнада дела трошкова за закуп стана.

Члан 93.

Професионалном војном лицу које је изложено трошковима у вези са вршењем службе у иностранству припада накнада тих трошкова, под условима и у висини које пропише министар одбране.

4. Посебна примања професионалних војних лица

Члан 94.

Професионалном војном лицу припада:

1) право на бесплатну службену и свечану униформу, односно право на набавку тих униформи по регистраним ценама,

2) право на организовану, бесплатну или субвенционисану, односно специјалну исхрану за време обављања специфичне војне службе услед које је изложено посебним физичким напорима, у случајевима кад постоји обавеза да се ради дуже од пуног радног времена и за време дежурства,

3) право на бесплатан одмор после повратка из мултинационалне операције у објектима предвиђеним за одмор и рекреацију.

5. Ближе уређивање плаћа и друјих примања професионалних војних лица

Члан 95.

Влада утврђује основицу за обрачун плата професионалних војних лица, с тим што она не може бити нижа од 75% од просечне месечне зараде по запосленом у привреди Републике Србије исплаћене у месецу који претходи месецу у којем се утврђује основица, према последњем коначно објављеном податку органа надлежног за послове статистике.

Министар одбране, уз сагласност Владе, прописује: коефицијенте за обрачун плате; услове и мерила за увећање и умањење плате, накнаде плате, ркове за исплату, накнаду трошкова у вези са вршењем службе у иностранству и висину стипендије за школовање у иностранству; отпремнину за лица ко-

јима је престала служба на одређено време; новчане награде и помоћ и услове, начин остваривања и висину накнада путних и других трошкова и других примања у Војсци Србије.

Глава IX

Радно време, одмори и одсуства војних лица

1. Радно време

Члан 96.

Пуно радно време професионалног војног лица износи 40 часова недељно.

Члан 97.

Професионално војно лице које ради на месту под посебним условима чије се штетно дејство на здравље и способност за војну службу не може у потпуности отклонити заштитним мерама, има право на радно време краће од 40 часова недељно.

Припадницима Војске Србије који раде на формацијским местима на којима се служба обавља под отежаним условима или на пословима у Војсци Србије на којима применом заштитних мера лице није могуће у потпуности заштити од штетних утицаја, радно време се скраћује сразмерно штетном утицају услова рада на њихово здравље и способност за службу.

Посебним условима рада сматрају се: нарочито тежак и напоран рад; рад под повећаним или смањеним атмосферским притиском; рад у води или влази; рад изложен јонизујућим зрачењима; рад у атмосфери загађеној отровним гасовима, отровном прашином и слично; рад са нагривајућим материјама; рад летачког особља; рад падобранаца; рад ронилаца; рад на уклањању и уништавању несексплодираних убојних средстава; рад на спречавању и лечењу туберкулозе; рад на лечењу душевних болесника; рад у патолошко-анатомским просектурама.

Скраћење радног времена не може износити више од 10 часова недељно.

Професионално војно лице које има радно време, у смислу става 1. овог члана, има сва права као да ради са пуним радним временом.

Члан 98.

Професионално војно лице је дужно да ради дужи од пуног радног времена кад потребе службе то захтевају.

Прековремени рад не може да траје дуже од осам часова недељно нити дуже од четири часа дневно.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, професионално војно лице је дужно да ради и дуже у случајевима: наређених мера приправности; ванредног и ратног стања; за време вежбених активности; за време службе дежурства; у приликама које захтевају да се продужи започети рад чије би обустављање или прекидање имало штетне последице за оперативну способност команде, јединице или установе Војске Србије, или би нанело знатну материјалну штету или угрозило живот и здравље војних лица и других грађана, о чему одлуку доноси надлежни старешина оперативног нивоа командовања односно помоћник министра одбране за лица из свог састава.

Члан 99.

Радно време између 22 часа и шест часова наредног дана сматра се ноћним радним временом, а служба у то време – службом ноћу.

У командама, јединицама и установама Војске Србије у којима се служба врши у сменама, војна лица једне смене могу вршити службу ноћу непрекидно најдуже једну недељу.

За службу ноћу не може се одредити војно лице коме би, према налазу војне лекарске комисије, служба ноћу могла да погорша здравствено стање.

Члан 100.

Радна недеља траје пет радних дана, а радни дан траје осам часова.

Недељно радно време може се распоредити на дневно време тако да се уведу мање од пет радних дана у недељи уколико организација посла и потребе службе то захтевају.

Ако природа посла или организација рада изискују, у командама, јединицама и установама Војске Србије радно време се може распоредити тако да у одређеном периоду у току године износи више од 40 часова недељно, а у осталом делу тог периода – краће од пуног радног времена, с тим да укупно радно време у том периоду у просеку не буде дуже од 40 часова недељно, при чему се мора обезбедити остварење дневног и недељног одмора по одредбама овог закона.

Члан 101.

Распоред недељног и дневног радног времена професионалних војних лица у Војсци Србије према условима рада и природи посла организационог дела Војске Србије прописује начелник Генералштаба или старешина кога он овласти.

Професионална војна лица распоређена ван Војске Србије имају распоред недељног и дневног радног времена прописан за орган, односно правно лице у којем су распоређена.

2. Одмори и одсуства

Члан 102.

Професионално војно лице које ради пуно радно време има право на одмор у току дневног рада у трајању од 30 минута, а које ради дуже од пуног радног времена, а најмање 10 часова, има право на одмор у току рада у трајању од 45 минута.

Одмор у току дневног рада не може да се користи на почетку и на крају радног времена.

Време одмора из става 1. овог члана урачунава се у радно време.

Члан 103.

Професионално војно лице има право на одмор између два узастопна радна дана у трајању од најмање 12 часова непрекидно и на недељни одмор од најмање 24 часа непрекидно.

Члан 104.

Професионално војно лице има право на годишњи одмор за навршене, односно пуне године рада остварене у радном односу, и то:

- 1) до 10 година – 22 радна дана;
- 2) од 10 до 20 година – 25 радних дана;
- 3) преко 20 година – 30 радних дана.

Право на годишњи одмор у трајању од 35 радних дана, без обзира на навршене, односно пуне године рада остварене у радном односу, припада:

- 1) инвалиду са 50% и већим процентом неспособности за рад;
- 2) лицу које обавља специфичну војну службу.

При утврђивању дужине годишњег одмора, радна недеља рачуна се као пет радних дана.

Годишњи одмор се може користити у два дела.

Професионално војно лице има право на дванаестину годишњег одмора (сразмеран део) за месец дана рада у календарској години, ако у календарској години у којој је примљено у службу и у календарској години у којој му престаје служба нема шест месеци непрекидног рада.

Члан 105.

Ако је коришћење годишњег одмора, односно његовог дела започето крајем календарске године, наставља се без прекида и у наредној години.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, професионално војно лице које годишњи одмор није користило због потребе службе или из других оправданих разлога, може га користити и у наредној календарској години, али најдоцније до 30. јуна те године.

Начелник Генералштаба или старешина кога он овласти може професионалном војном лицу распоређеном у Војсци Србије, због потреба службе, обуставити давање или прекинути коришћење годишњег одмора и одсуства уз накнаду штете.

Руководилац органа, односно правног лица или лице које он овласти може професионалном војном лицу распоређеном ван Војске Србије, због потреба службе, обуставити давање или прекинути коришћење годишњег одмора и одсуства уз накнаду штете.

Професионалном војном лицу које због потреба службе није искористило годишњи одмор, припада накнада за неискористени годишњи одмор у висини плате и других личних примања која би му припадала да је користило годишњи одмор.

Члан 106.

Професионално војно лице има право на плаћено одсуство у трајању до седам радних дана у току календарске године због приватних послова (приликом склапања брака, приликом порођаја супруге, смрти или теже болести члана уже породице, заштите и отклањања штетних последица у домаћинству проузрокованих елементарном непогодом, селидбе сопственог домаћинства и у другим оправданим случајевима).

Одсуство из става 1. овог члана може се одобрити више пута, с тим што се време проведено на том одсуству у трајању преко седам дана може одобрити, само због порођаја супруге или смрти члана уже породице.

Члан 107.

Професионалном војном лицу може се одобрити неплаћено одсуство до 30 дана у једној календарској години.

Професионално војно лице које у вршењу службе обавља нарочито тешке и за здравље штетне послове и лицу које врши специфичну војну службу, припада годишње до 30 радних дана плаћеног одсуства за опоравак.

Професионално војно лице за нарочито залагање и успех у служби може се наградити одсуством до 10 радних дана у једној календарској години.

Професионалном војном лицу, које се по плану школовања уз рад школује или усавршава може се одобрити плаћено одсуство до 20 радних дана у току школовања, односно усавршавања.

Професионалном војном лицу за сваки случај добровољног давања крви припада право на два дана плаћеног одсуства, изузимајући дан давања крви.

Члан 108.

Професионално војно лице у случају премештаја има право на плаћено одсуство до седам радних дана за пресељење и смештај у ново место службовања, а ако пресељава породицу са којом живи у заједничком домаћинству – до 10 радних дана.

Лице из става 1. овог члана које живи одвојено од породице има право на плаћено одсуство ради посеђивања породице у трајању од пет радних дана за свака три месеца проведена одвојено од породице.

Право из става 2. овог члана припада и професионалном војном лицу које је по потреби службе привремено упућено у другу команду, јединицу или установу Војске Србије ван места службовања ради извршења одређених задатака, а живи одвојено од породице.

Члан 109.

Одредбе чл. 96. до 108. овог закона не примењују се за време ратног стања.

Влада ближе уређује радно време, одморе и одсуства војних лица, на предлог министра одбране.

Глава X

Престанак професионалне војне службе

1. Разлози за престанак професионалне војне службе

Члан 110.

Официру, односно подофициру престаје служба у Војсци Србије:

- 1) ако му престане држављанство Републике Србије;
- 2) ако се на основу коначне оцене и мишљења надлежног органа здравствене службе утврди да је трајно неспособан за службу у Војсци Србије;
- 3) ако неоправдано изостане са службе пет радних дана непрекидно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци;
- 4) ако је два пута узастопно неповољно оцењен;
- 5) ако изгуби чин;
- 6) на његов захтев;
- 7) ако се утврди да је приликом пријема у службу дао неистините податке који су од значаја за пријем;

8) ако се после лечења од болести зависности поново утврди употреба психоактивних супстанци;

9) по сили закона, ради стицања права на пензију;

10) његовом смрћу.

Изузетно од одредаба става 1. овог члана, официру односно подофициру престаје служба у својству официра, односно подофицира због пријема у службу у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије, односно државног службеника или намештеника.

Официру, односно подофициру престаје служба по потреби службе кад на располагању проведе шест месеци ако је испунио услове за пензију или ако му се обезбеди запослење на неодређено време у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије, односно државног службеника или намештеника.

Официру, односно подофициру престаје служба по потреби службе кад на располагању проведе шест месеци и ако није испунио услове за пензију, ако му се обезбеди право на једнократну новчану накнаду у висини од 24 месечне бруто плате коју би остварио у последњем месецу пре престанка службе.

Лицу из става 4. овог члана припадају и друга права која по прописима о запошљавању остварују лица којима је радни однос престао као вишку запослених.

Професионална војна служба престаје и официру односно подофициру који је упућен на приправнички стаж ако до истека приправничког стажа не положи приправнички испит.

Члан 111.

Официр, односно подофицир коме служба престаје због потребе службе може се упутити на преквалификацију за цивилна занимања или послове.

Прекавалификација се организује на нивоу степена стручне спреме лица које се упућује или у нижем степену стручне спреме ако то прихвати лице које се упућује.

Члан 112.

Официру у радном односу на одређено време, подофициру у радном односу на одређено време и професионалном војнику служба у Војсци Србије престаје истеком уговореног рока.

Лицу из става 1. овог члана служба престаје и пре истека уговореног рока:

1) ако је на основу коначне оцене и мишљења надлежног органа здравствене службе утврђено да је трајно неспособно за службу у Војсци Србије или да је неспособно за дужност за коју је примљено у службу на одређено време;

2) ако неоправдано изостане са службе пет радних дана непрекидно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци;

3) ако је два пута узастопно неповољно оцењено;

4) ако се утврди да је приликом пријема у службу дао неистините податке који су од значаја за пријем;

5) ако изгуби чин;

6) у случају организационих промена или укидања команде, јединице или установе Војске Србије у којој је на служби на одређено време;

7) ако се после лечења од болести зависности поново утврди употреба психоактивних супстанци;

8) његовом смрћу;

9) у другим случајевима предвиђеним уговором о пријему.

Лицу из става 1. овог члана служба у Војсци Србије може престати и по споразуму.

Члан 113.

Ако у случају престанка службе у Војсци Србије на основу члана 110. став 1. тачка 5. и члана 112. став 2. тачка 5. овог закона у поновљеном поступку или по захтеву за заштиту законитости поступак буде обустављен, или ако лице буде ослобођено од оптужбе, или ако оптужба буде одбијена или одбачена, или ако буде изречена казна блажа од казне губитка чина, сматраће се да служба није ни престала.

2. *Поступак за престанак професионалне војне службе*

Члан 114.

Поступак за престанак службе према одредбама чл. 110. и 112. овог закона, осим престанка службе на захтев по службеној дужности покреће старшина команде, јединице или установе Војске Србије на положају команданта батаљона или лице истог или вишег ранга.

Члан 115.

Здравствена способност оцењује се на захтев професионалног војног лица или његовог претпостављеног старешине на положају команданта батаљона или њему равног или вишег положаја.

Претпостављени старешина из става 1. овог члана дужан је да упутити на оцену способности за службу у Војсци Србије лице које се непрекидно налазило у стању у служби на лечењу и боловању шест месеци или са прекидима 12 месеци укупно за последње две године.

Члан 116.

Предлог за престанак службе по одредбама члана 110. став 1. тач. 3, 4, 7. и 8. и члана 112. став 2. тач. 2. до 4. и тач. 6, 7. и 9. овог закона доставља се старешини надлежном за доношење акта о престанку службе, у року од осам дана од дана кад је настао разлог за престанак службе.

Предлог за престанак службе по одредбама члана 110. став 1. тачка 2. и члана 112. став 2. тачка 1. овог закона доставља се старешини надлежном за доношење акта о престанку службе, у року од 15 дана од дана кад је настао разлог за престанак службе.

Предлог за престанак службе по одредбама члана 110. ст. 2. и 3. и члана 112. став 1. овог закона доставља се старешини надлежном за доношење акта о престанку службе најкасније 30 дана пре наступања разлога за престанак службе.

Надлежни старешина је дужан да одлучи о предлогу за престанак службе у року од 30 дана од дана пријема предлога.

Акт о престанку службе на захтев професионалног војног лица мора бити донет у року од 30 дана од дана подношења захтева.

Члан 117.

Професионалном војном лицу, служба у Војсци Србије престаје даном коначности решења о престанку службе.

Рок за предају дужности не може бити дужи од 30 дана од дана коначности решења о престанку службе.

За лице коме служба престаје губитком чина акт о престанку службе доноси надлежни старешина одмах по пријему правоснажне пресуде, а служба се рачуна до дана правоснажности пресуде.

За лице коме је престала служба због неоправданог изостанка са службе или губитка чина не доноси се акт о предаји дужности.

За умрло лице не доноси се акт о престанку службе и предаји дужности.

Члан 118.

Лицу којем је служба престала по основу члана 110. став 1. тачка 3. и члана 112. став 2. тачка 2. овог закона, служба у Војсци Србије рачуна се до дана изостанка из службе.

Професионалном војном лицу, осим лицу из става 1. овог члана, служба у Војсци Србије рачуна се до дана предаје дужности, односно до дана смрти.

3. Престанак професионалне војне службе за време ратног стања

Члан 119.

Одредбе чл. 110. до 118. овог закона не примењују се за време ратног стања.

Влада уређује престанак службе професионалног војног лица за време ратног стања, на предлог министра одбране.

Глава XI

Служба цивилних лица на служби у Војсци Србије

1. Пријем у службу

Члан 120.

Пријем цивилних лица на служби у Војсци Србије врши се:

- 1) јавним конкурсом;
- 2) без јавног конкурса.

Јавни конкурс расписује Министарство одбране у „Службеном гласнику Републике Србије“ и неком од дневних јавних гласила које излази у целој Републици Србији, а оглас се доставља и организацији надлежној за запошљавање.

Цивилна лица на служби у Војсци Србије примају се у службу без јавног конкурса, пријемом из другог државног органа, као стипендисти и у другим случајевима, под условима прописаним овим законом.

Члан 121.

Министар одбране, на предлог начелника Генералштаба, одређује формацијска места на која се без јавног конкурса може примити цивилно лице на служби у Војсци Србије.

Влада, на предлог министра одбране, уређује поступак пријема цивилних лица на служби у Војсци Србије без јавног конкурса.

Члан 122.

Пријем цивилних лица на службу у Војсци Србије на одређено време врши се:

- 1) кад се привремено повећа обим рада, али не дужи од 12 месеци;
- 2) кад треба заменити привремено одсутно лице;
- 3) ради обуке приправника док траје приправнички стаж;

4) ради специјализације и стажирања здравственог радника до завршетка специјализације, односно стажирања утврђених програмом на основу закона.

Цивилном лицу на служби у Војсци Србије примљеном у службу на одређено време престаје служба даном окончања посла, истеком одређеног рока или даном повратка привремено одсутног лица на чије радно место је цивилно лице на служби у Војсци Србије примљено у службу на одређено време.

Служба на одређено време не може да прерасте у службу на неодређено време, изузев приправнику кад положи приправнички испит, ако је приликом пријема у службу било предвиђено да се приправник полагањем приправничког испита прима у службу на неодређено време.

Члан 123.

Цивилна лица на служби у Војсци Србије која имају IV, односно VI или VII степен стручне спреме, морају да имају положене посебне државне стручне испите за рад у Војсци Србије, осим лица која су примљена у службу на одређено време.

Посебни стручни испити састоје се од општег и посебног дела.

Лица са положеним правосудним испитом немају обавезу полагања посебног државног стручног испита за рад у Војсци Србије, а лица са положеним државним испитом немају обавезу полагања општег дела посебног стручног испита.

Министар одбране прописује програме, начин и рокове полагања посебних државних стручних испита за рад у Војсци Србије.

2. Пробни рад

Члан 124.

Цивилна лица на служби у Војсци Србије подлежу пробном раду, у складу са прописима о државним службеницима и намештеницима.

3. Специфични услови пријема

Члан 125.

При избору за пријем у службу у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије, првенство под једнаким условима има супружник, односно члан породице погинулог професионалног припадника Војске Србије, погинулог или умрлог од последица повреда задобијених у вршењу службе у Војсци Србије и супружник професионалног припадника Војске Србије премештеног из једног у друго место службовања.

4. Распоређивање

Члан 126.

Цивилно лице на служби у Војсци Србије стиче права и преузима обавезе из службе у Војсци Србије даном ступања на рад.

Лице из става 1. овог члана распоређује се на формацијско место ради чије попуње је примљено у службу.

Лице из става 2. овог члана може у току рада да буде распоређено на свако одговарајуће формацијско место, ако то захтевају потребе службе.

Под условима из става 3. овог члана, цивилно лице на служби у Војсци Србије може се распоредити и ван места у којем ради, ако на то пристане.

5. Плаће, накнаде и друга примања

Члан 127.

Влада утврђује основицу за обрачун плата цивилних лица на служби у Војсци Србије, сагласно одредбама члана 95. став 1. овог закона.

Министар одбране, уз сагласност Владе, уређује положаје, односно звања цивилних лица на служби у Војсци Србије, коефицијенте и критеријуме за њихово оцењивање и напредовање; додатке на плату; накнаде плате; рокове за исплату; новчане награде и помоћ; накнаду путних и других трошкова и друга примања.

Услови из става 2. овог члана уређују се сагласно одредбама овог закона које се односе на плате, накнаде и друга примања професионалних војних лица.

6. Престанак службе у Војсци Србије

Члан 128.

Цивилном лицу на служби у Војсци Србије служба престаје на основу писаног споразума између тог лица и послодавца.

Члан 129.

Цивилном лицу на служби у Војсци Србије престаје служба без његове сагласности:

1) ако на пробном раду не постигне одговарајуће резултате;

2) ако одбије да ради на радном месту на које је распоређено, односно привремено упућено;

3) ако је утврђено да нема способности за обављање послова радног места на које је распоређено, а не прихвати распоређивање на друго радно место или ако таквог радног места нема;

4) ако је два пута узастопно неповољно оцењено;

5) ако је неоправдано изостало са посла пет радних дана узастопно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци;

6) ако се не врати на рад у року од 15 дана од престанка разлога за мировање радног односа;

7) ако му је изречена дисциплинска казна престанка службе;

8) ако се после лечења од болести зависности поново утврди употреба психоактивних супстанци;

9) ако се укида радно место на које је распоређено или се смањује број извршилаца на једном радном месту;

10) ако је при заснивању радног односа прећутало или дало неистините податке, значајне за обављање послова ради којих је примљено у службу;

11) ако не положи стручни испит.

Служба престаје кад решење о престанку службе постане коначно.

Члан 130.

Цивилном лицу на служби у Војсци Србије чије се радно место укида или се смањује број извршилаца на једном радном месту престаје служба уз право на једнократну отпремнину у висини од 12 бруто плата, које би остварио у последњем месецу пре престанка службе.

Лицу из става 1. овог члана припадају и друга права која по прописима о запошљавању остварују лица којима је радни однос престао као вишку запослених.

Члан 131.

Цивилном лицу на служби у Војсци Србије служба престаје по сили закона:

1) ако је на начин прописан законом утврђено да је изгубило радну способност – даном достављања правноснажног решења о утврђивању губитка радне способности;

2) кад наврши године живота и стажа осигурања прописане законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање;

3) ако му је по правноснажној одлуци суда или другог органа забрањено да обавља послове свог радног места, а не може му се обезбедити друго радно место – даном достављања правноснажне одлуке;

4) ако је правноснажно осуђено на безусловну казну затвора у трајању дужем од шест месеци;

5) ако му је изречена мера безбедности или заштитна мера у трајању дужем од шест месеци и због тога мора да буде одсутно са рада – даном почетка примене те мере;

6) његовом смрћу.

Члан 132.

Цивилном лицу на служби у Војсци Србије радни однос може престати по потреби службе ако је испунило услове за пензију, прописане законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Члан 133.

Цивилно лице на служби у Војсци Србије коме служба престаје без његове сагласности или по потреби службе, изузев лица које остварује право на пензију и лица из члана 129. тач. 1, 3, 4, 5, 7. и 8. овог закона, има дужност и право да остане на раду 30 дана (отказни рок).

7. Посебне одредбе

Члан 134.

На војне службенике и војне намештенике примењују се одредбе овог закона које се односе на професионална војна лица, и то:

1) о привременом упућивању по потреби службе у другу јединицу, односно установу Војске Србије ради извршења одређених задатака, осим за лице чији делокруг захтева да се послови радног места обављају ван седишта јединице, односно установе Војске Србије (теренски рад) (члан 72. ст. 5. и 6);

2) о радном времену, одморима и одсуствима (чл. 96. до 103);

3) о усавршавању, специјализацији и преквалификацији (члан 74);

4) о накнади путних и других трошкова (чл. 92. и 93);

5) о стипендији за време школовања или усавршавања у иностранству и плати и другим примањима за време службе у иностранству (чл. 80. и 87. став 2);

6) о заштитним мерама (чл. 179. до 184);

7) о ношењу и употреби ватреног оружја (члан 47).

Глава XII

Надлежност за решавање о односима у служби и за доношење других аката

Члан 135.

Председник Републике, поред надлежности из члана 17. овог закона:

- 1) производи официре и резервне официре;
- 2) решава о стањима у служби генерала.

Члан 136.

Министар одбране, поред послова из члана 18. овог закона, односно лице које он овласти:

- 1) решава о пријему у службу професионалних припадника Војске Србије;
- 2) решава о стањима у служби официра у чину мајора, потпуковника и пуковника;
- 3) решава о односима у служби професионалних војних лица распоређених ван Војске Србије.

Министар одбране одређује лица која решавају о управним стварима професионалних војних лица распоређених ван Војске Србије, у смислу одредаба чл. 141. и 142. овог закона.

Члан 137.

Начелник Генералштаба поред послова из члана 19. овог закона, односно старешине команди, јединице или установе Војске Србије које он одреди:

- 1) решава о стањима у служби подофицира и официра до чина капетана, у Војсци Србије;
- 2) унапређује у почетни чин подофицира;
- 3) решава о постављењу, одређивању плате, престанку службе у Војсци Србије и другим односима у служби цивилних лица на служби у Војсци Србије.

Члан 138.

Акт о предаји дужности професионалног припадника Војске Србије за кога је донет акт о престанку службе доноси претпостављени старешина на положају команданта батаљона или њему раван или виши старешина.

Члан 139.

Акта о унапређењу, премештају и постављењу официра и подофицира не образлажу се, изузев ако се одбија захтев за редовно унапређење.

Жалба професионалног припадника Војске Србије против аката о премештају, постављењу, стављању на располагање и удаљењу од дужности не задржава њихово извршење.

Против аката о постављењу и премештају професионалних војних лица и аката о ванредном унапређењу може се водити управни спор.

Члан 140.

Акта о односима у служби војних лица и цивилних лица у Војсци Србије која садрже поверљиве податке саопштавају се тим лицима уз потпис.

Дан саопштења сматра се даном достављања у смислу прописа којима се уређује управни поступак.

Члан 141.

Ако законом или прописом донетим на основу закона није одређена надлежност другог лица, за решавање о управним стварима у првом степену стварно је надлежан старешина команде, јединице или установе Војске Србије на положају команданта батаљона или старешина њему равнор или вишег положаја.

О жалби против решења старешине из става 1. овог члана решава старешина команде, јединице или установе Војске Србије, непосредно претпостављен старешини који је донео првостепено решење.

Члан 142.

За доношење решења у управном поступку месно је надлежан старешина команде, јединице или установе у којој се лице о чијем се праву, односно обавези решава налази у служби, а за лица којима је престала служба, старешина команде, јединице или установе Војске Србије у којој се лице налазило на дан престанка службе, односно следбеник команде, јединице или установе Војске Србије која је престала да постоји.

Ако се решава о праву, односно обавези старешине команде, јединице или установе из става 1. овог члана или ако тај старешина по закону треба да буде изузет од решавања из других разлога, за доношење решења месно је надлежан старешина команде, јединице или установе Војске Србије који је непосредно претпостављен.

Глава XIII

Одговорност припадника Војске Србије

1. *Општије одредбе о одговорности припадника Војске Србије*

Члан 143.

Припадници Војске Србије одговарају за кривична дела, привредне преступе и прекршаје по општим прописима.

Одговорност за кривично дело, привредни преступ и прекршај не искључује дисциплинску одговорност ако дело које је предмет кривичног поступка, поступка за утврђивање одговорности за привредни преступ или прекршајног поступка, представља и повреду дужности из службе.

Дисциплински поступак води се без обзира на ток кривичног поступка, поступка за утврђивање одговорности за привредни преступ или прекршајног поступка.

Члан 144.

За време ратног стања против припадника Војске Србије без одобрења председника Републике или министра одбране, по овлашћењу председника Републике не може се водити поступак за утврђивање одговорности за привредни преступ и прекршајни поступак.

2. Дисциплинска одговорност

Члан 145.

Припадник Војске Србије је дисциплински одговоран за повреде дужности из службе.

Повреде дужности из службе могу бити лакше – дисциплинске грешке и теже – дисциплински преступи.

Члан 146.

За повреду дужности из службе одговоран је припадник Војске Србије док је у служби.

За повреду дужности из службе одговорно је и лице коме је престала служба у Војсци Србије, ако је дисциплински поступак против њега покренут док је било у служби.

Лице или тело надлежно за вођење дисциплинског поступка обуставиће дисциплински поступак против лица коме је престала служба у Војсци Србије, а против кога је дисциплински поступак покренут док је било у служби, ако нађе да је вођење дисциплинског поступка немогуће или нецелиходно.

Сматра се да је лице у резервном саставу на војној дужности у Војсци Србије од тренутка ступања у команду, јединицу или установу Војске Србије, ако се јавља непосредно, односно од тренутка јављања у месту прикупљања, односно на зборном месту означеном у општем или појединачном позиву или ратном распореду, до отпуштања из команде, јединице или установе Војске Србије.

Члан 147.

Приликом утврђивања дисциплинске одговорности припадника Војске Србије сходно се примењују начела, односно правила материјалног кривичног права која нису у супротности са одредбама овог закона и природом дисциплинске одговорности.

Члан 148.

Дисциплинске грешке су:

1) учестало закашњавање или ранији одлазак с дужности или из службе;

2) неоправдан изостанак с дужности или из службе један радни дан;

3) неоправдано необавештавање непосредно претпостављеног о разлозима спречености за долазак на дужност, односно у службу у року од 24 сата од времена предвиђеног за долазак;

4) повреда прописа о ношењу војне униформе, односно друге прописане одеће, војничком, односно другом прописаном изгледу и личној хигијени;

5) долазак на дужност у стању алкохолисаности или довођење себе у току дужности у стање алкохолисаности;

6) непристојно понашање према сарадницима, подређенима и надређенима;

7) повреда правила о поздрављању, обраћању, представљању и јављању;

8) прикривање или непријављивање лакше повреде дужности из службе, односно из радног односа;

9) други поступак супротан правилима вршења службе који није обухваћен неком од повреда дужности из службе предвиђених овим или посебним законом.

Члан 149.

Дисциплински преступи су:

1) одбијање извршења наређења, односно налога претпостављеног, изузев наређења, односно налога чијим би се извршењем учинило кривично дело;

2) неизвршавање или несавесно, неблаговремено, непотпуно или немарно извршавање наређења, одлуке или налога претпостављеног;

3) самовољно напуштање команде, јединице или установе;

4) насилничко, увредљиво или недолично понашање или изазивање нереда, свађе или туче у служби;

5) поступање којим се вређа достојанство подређених, нарочито с обзиром на пол, верско убеђење или националну припадност или кршење права која им по закону припадају;

6) уживање опојних дрога или неовлашћено држање супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге;

7) навођење другог на уживање опојне дроге или давање другог опојне дроге да је ужива он или треће лице или омогућавање другог да ужива опојну дрогу;

8) повреда стражарске, патролне или друге сличне службе;

9) неоправдан изостанак с дужности или из службе најмање два радна дана узастопно или три радна дана са прекидима у периоду од 12 месеци;

10) злоупотреба права из службе;

11) незаконито располагање средствима;

12) злоупотреба службеног положаја или прекорачење службеног овлашћења;

13) незаконит рад или пропуштање радњи на које је лице у служби овлашћено ради спречавања незаконитости или штете;

14) немаран однос према повереној имовини и присвајање или наношење штете војној или другој имовини у вези са обављањем службе;

15) повреда војне или службене тајне или несавесно чување службених списа или података;

16) подношење лажног извештаја;

17) давање нетачних података или докумената који су од утицаја на пријем у службу или напредовање;

18) фалсификовање, прикривање или противправно уништење службене исправе, књиге или списа или употреба фалсификоване исправе;

19) непредузимање прописаних мера за чување живота и здравља људи и исправности објеката и технике;

20) додатни рад професионалног припадника Војске Србије мимо услова одређених законом;

21) преузимање дужности директора, заменика или помоћника директора у правном лицу без одобрења надлежног државног органа или повреда ограничења чланства у органима правног лица од стране професионалног припадника Војске Србије;

22) оснивање привредног друштва, јавне службе и бављење предузетништвом од стране професионалног припадника Војске Србије;

23) непреношење управљачких права у привредном субјекту на друго лице, недостављање података руководиоцу о лицу на које су пренета управљачка права или недостављање руководиоцу доказа о преносу управљачких права од стране професионалног припадника Војске Србије;

24) примање поклона у вези с вршењем послова мимо одредаба закона, примање услуге или користи за себе или друго лице или коришћење службе ради утицаја на остваривање сопствених права или права лица повезаних с припадником Војске Србије;

25) непријављивање интереса који припадник Војске Србије или с њиме повезано лице може имати у вези са одлуком државног органа у чијем доношењу учествује;

26) повреда начела непристрасности или политичке неутралности или изражавања и заступања политичких уверења у служби;

27) штрајковање или учествовање у противправном синдикалном организовању, односно у противправним синдикалним активностима;

28) непоступање по захтеву војног дисциплинског тужиоца или војног дисциплинског суда;

29) прикривање или непријављивање теже повреде дужности из службе, односно из радног односа;

30) лакша повреда дужности учињена у периоду од годину дана од повреде дужности утврђене правноснажним актом којим је изречена дисциплинска санкција;

31) извршење кривичног дела против државних органа, службене дужности, човечности и других добара заштићених међународним правом или Војске Србије, утврђено правноснажном осуђујућом пресудом;

32) свако поступање припадника Војске Србије, ван службе, које је противно прописима или добрим

обичајима, а којим се наноси штета угледу припадника Војске Србије.

Члан 150.

Професионално војно лице упућено на службу, односно на рад у Министарство одбране, други државни орган или правно лице, дисциплински је одговорно и за повреде дужности прописане за орган, односно правно лице у које је упућено.

Члан 151.

За повреде дужности из службе учиниоцима изричу се дисциплинске санкције: дисциплинске мере и дисциплинске казне.

За дисциплинске грешке изричу се дисциплинске мере, а за дисциплинске преступе дисциплинске казне.

За једну или више повреда дужности о којима се истовремено одлучује изриче се само једна дисциплинска санкција.

Члан 152.

Професионалном војном лицу се могу изрећи следеће дисциплинске мере:

1) опомена;

2) смањење плате за месец у којем се дисциплинска мера изриче од 5% до 20%.

Професионалном војном лицу се могу изрећи следеће дисциплинске казне:

1) смањење плате од 5% до 30% у трајању од једног до шест месеци;

2) смењивање са дужности уз постављање на непосредно нижи положај у трајању од једне до четири године;

3) смењивање са командне, односно руководеће дужности уз забрану постављања на такву дужност у трајању од једне до четири године;

4) забрана унапређења у виши чин или напредовања на виши положај у трајању од једне до четири године;

5) враћање у претходни чин;

6) губитак службе;

7) губитак чина.

Дисциплинска казна из става 2. тачка 3. овог члана не може се изрећи тако да се официр постави на положај подофицира, нити подофицир на положај војника.

Дисциплинска казна из става 2. тачка 5. овог члана не може се изрећи потпоручнику нити воднику.

Дисциплинска казна из става 2. тачка 7. овог члана повлачи и губитак службе официра односно подофицира.

Члан 153.

Цивилном лицу на служби у Војсци Србије могу се изрећи следеће дисциплинске мере:

1) опомена;

2) смањење плате за месец у којем се дисциплинска мера изриче од 5% до 20%.

Цивилном лицу на служби у Војсци Србије могу се изрећи следеће дисциплинске казне:

- 1) смањење плате од 5% до 30% у трајању од једног до шест месеци;
- 2) забрана напредовања у трајању од једне до четири године;
- 3) превођење цивилног лица на служби у Војсци Србије у нижи платни разред до истог разреда непосредно ниже платне групе, односно превођење војног намештеника у непосредно нижу платну групу;
- 4) смењивање са положаја или руководеће дужности уз забрану постављања на такав положај, односно распоређивања на такву дужност у трајању од једне до четири године;
- 5) губитак службе.

Члан 154.

Војнику на служењу војног рока, лицу у резервном саставу док се налазе на војној дужности у Војсци Србије и лицу на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире могу се изрећи следеће дисциплинске мере:

- 1) опомена;
- 2) укор;
- 3) забрана изласка из касарне или другог војног објекта у трајању до 15 дана;
- 4) прекоредна служба у трајању до три смене.

Војнику на служењу војног рока, лицу у резервном саставу и лицу на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире док се налазе на војној дужности у Војсци Србије се могу изрећи следеће дисциплинске казне:

- 1) забрана унапређења у виши чин у трајању до четири године;
- 2) враћање у претходни чин;
- 3) одузимање чина.

Члан 155.

Студенту војне академије могу се изрећи следеће дисциплинске мере:

- 1) опомена;
- 2) укор;
- 3) забрана изласка из касарне или другог војног објекта у трајању до 15 дана;
- 4) прекоредна служба у трајању до три смене;
- 5) искључење из војне академије.

Дисциплинска мера из става 1. тачка 5. овог члана повлачи и губитак чина.

Члан 156.

Време забрана постављања, унапређивања, напредовања, распоређивања и изласка из касарне или другог објекта се рачуна од дана правноснажности одлуке којом је изречена дисциплинска санкција.

Члан 157.

За дисциплински преступ може се изрећи дисциплинска мера, ако је опасност од повреде дужности

мала, зато што дело има нарочито лак вид, односно зато што је учињено са нарочито олакшавајућим околностима.

Члан 158.

За повреду дужности прописану за Министарство одбране, други државни орган или правно лице у које је професионално војно лице упућено на службу, односно на рад, може се изрећи дисциплинска санкција прописана за повреду дужности на радном месту у органу у који је упућено.

Члан 159.

Покретање дисциплинског поступка за дисциплинску грешку застарела протеклом шест месеци од дана извршене повреде војне дисциплине.

Покретање дисциплинског поступка за дисциплински преступ и за повреду дужности прописану за Министарство одбране, други државни орган или правно лице застарела протеклом једне године од дана сазнања непосредно претпостављеног старешине да је дисциплински преступ, односно повреда дужности учињена, али се дисциплински поступак не може покренути ако је од дана када је дисциплински преступ учињен прошло три године.

Застарелост покретања поступка због дисциплинског престапа и повреде дужности прописане за Министарство одбране, други државни орган или правно лице који представљају и кривично дело не може наступити пре него што протекне шест месеци од дана правноснажности осуђујуће пресуде.

Вођење дисциплинског поступка за лакше повреде дужности застарела протеклом једне године од покретања дисциплинског поступка, а за теже повреде дужности протеклом три године од покретања дисциплинског поступка.

Застарелост вођења дисциплинског поступка не тече за време док дисциплински поступак није могуће водити из оправданих разлога.

Застарелост вођења дисциплинског поступка наступа у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико је прописано у ставу 4. овог члана.

Члан 160.

Застарелост извршења дисциплинске мере наступа кад протекне шест месеци од дана правноснажности одлуке којом је изречена дисциплинска мера.

Застарелост извршења дисциплинске казне наступа кад протекне годину дана од дана правноснажности одлуке којом је изречена дисциплинска казна.

Застарелост извршења дисциплинске санкције прекида се сваком радњом надлежног органа управљеном на извршење дисциплинске санкције.

Застарелост извршења дисциплинске санкције наступа у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико је прописано у одредбама ст. 1. до 3. овог члана.

Члан 161.

О одговорности професионалног припадника Војске Србије за дисциплинске преступе и за повреде ду-

жности прописане за Министарство одбране, други државни орган или правно лице у које је професионално војно лице упућено на службу, односно на рад, у првом степену одлучују првостепени војни дисциплински судови.

Првостепени војни дисциплински суд утврдиће одговорност за дисциплинску грешку ако у поступку за утврђивање одговорности за дисциплински преступ нађе да није учињен дисциплински преступ, већ да је учињена дисциплинска грешка односно да је поред дисциплинског престапа учињена и дисциплинска грешка.

Првостепени војни дисциплински судови образују се у Војсци Србије са седиштем у Београду, Нишу и Новом Саду.

Првостепени војни дисциплински судови су надлежни за вођење дисциплинских поступака против професионалних војних лица распоређених ван Војске Србије, према месној надлежности.

Члан 162.

По жалби на одлуку првостепеног војног дисциплинског суда одлучује Виши војни дисциплински суд.

Виши војни дисциплински суд образује се при Министарству одбране.

Члан 163.

Стални састав војних дисциплинских судова чине: председници, секретари и записничари.

У раду војних дисциплинских судова учествују и судије поротници, који се именују из редова официра, подофицира и војних службеника и намештеника, а које са листе именованих судија поротника одређују председници војних дисциплинских судова.

Председници војних дисциплинских судова, судије Вишег војног дисциплинског суда и секретари војних дисциплинских судова морају бити официри правне службе са положеним правосудним испитом.

Председници војних дисциплинских судова и секретари војних дисциплинских судова професионално обављају дужност.

Члан 164.

Војни дисциплински тужилац подноси оптужни предлог и заступа оптужбу пред првостепеним војним дисциплинским судом, а виши војни дисциплински тужилац заступа оптужбу пред Вишим војним дисциплинским судом.

Војни дисциплински тужиоци и њихови заменици морају бити официри правне службе са положеним правосудним испитом.

Члан 165.

Министар одбране поставља председнике војних дисциплинских судова и војне дисциплинске тужиоце, који дужност обављају професионално.

Министар одбране, на предлог начелника Генералштаба Војске Србије и руководиоца организацијских целина Министарства одбране, именује на две године судије поротнике првостепених судова и Вишег војног дисциплинског суда, а на предлог војних

дисциплинских тужилаца за исти период именује њихове заменике.

Председници и судије поротници војних дисциплинских судова не могу бити позвани на одговорност за мишљење и за дати глас у вршењу судијске дужности.

Члан 166.

У првостепеном дисциплинском поступку окривљеном се мора омогућити да усмено изнесе своју одбрану.

У поступку за расправљање дисциплинске грешке, окривљени своју одбрану може изнети и писмено.

Окривљени се може бранити сам или преко браниоца.

Бранилац окривљеног може бити адвокат или дипломирани правник са положеним правосудним испитом на служби у Војсци Србије или Министарству одбране.

Члан 167.

Против првостепене одлуке донете у дисциплинском поступку може се поднети жалба, а против другостепене одлуке може се водити управни спор.

Жалба задржава извршење дисциплинске санкције.

Члан 168.

Председник Републике, на предлог начелника Генералштаба може смањити, ублажити или опростити сваку дисциплинску санкцију у року од шест месеци од дана правноснажности одлуке којом је изречена дисциплинска санкција.

Ако је дисциплинска санкција изречена професионалном војном лицу упућеном на службу, односно на рад у Министарство одбране, други државни орган или правно лице, за подношење предлога из става 1. овог члана овлашћен је министар одбране.

Члан 169.

Професионалном војном лицу коме је престала служба због дисциплинске казне губитак чина, ублажењем или опрштајем казне омогућава се враћање на његов захтев у професионалну војну службу и у чин који је имало.

Захтев за враћање у професионалну војну службу може се поднети у року од три месеца од дана достављања акта о ублажењу, односно опрштају казне.

Сматраће се да је лице из става 1. овог члана враћено у професионалну војну службу од дана кад поново ступи у службу.

Члан 170.

Председник Републике, на предлог министра одбране, правилом ближе уређује дисциплинску одговорност, дисциплински поступак, извршење дисциплинских санкција и месну надлежност, организацију, састав и рад војних дисциплинских судова и војних дисциплинских тужилаца, с тим да одредбе правила не могу бити у супротности са одредбама Закона о кривичном поступку.

3. Материјална одговорност

Члан 171.

За штету коју припадник Војске Србије учини трећим лицима у служби и у вези са обављањем службе, одговара Република Србија.

Република Србија има право да од припадника Војске Србије тражи повраћај износа исплаћеног трећим лицима, у смислу става 1. овог члана, само ако је припадник Војске Србије намерно или из крајње непажње нанео штету.

Под условима из става 2. овог члана, Република Србија има право од припадника Војске Србије да тражи и накнаду будућих износа које је она дужна у ратама да исплаћује на основу правноснажне судске одлуке.

Члан 172.

О захтеву оштећеног лица да му Република Србија надокнади штету, одлучује надлежни суд.

Оштећено лице може да поднесе захтев за одштету ван спора и јавном правобранилаштву или другом надлежном органу.

Ако се у поступку из става 2. овог члана закључи вансудско поравнање, оно има карактер извршне исправе.

Члан 173.

Припадници Војске Србије дужни су да надокнаде штету коју у вези са обављањем службе намерно или крајњом непажњом нанесу Републици Србији.

Члан 174.

Постојање штете, њен износ и околности у којима је настала утврђује комисија састављена од три члана коју именује министар одбране односно лице које он овласти.

Комисија из става 1. овог члана доноси решење којим утврђује постојање штете, одговорност припадника Војске Србије, износ накнаде и начин извршења обавезе накнаде штете.

Пре доношења решења комисија из става 1. овог члана обавезна је да саслуша припадника Војске Србије, односно прибави од њега писану изјаву.

Жалба против решења о накнади штете подноси се министру одбране у року од 15 дана од дана пријема решења.

Решење по жалби о накнади штете има карактер извршне исправе.

Обустава из става 5. овог члана, зависно од висине утврђене обавезе, врши се судским путем или одузимањем од плате уз сагласност штетника.

Члан 175.

О накнади штете извршене кршењем војне дисциплине одлучује се у дисциплинском поступку.

Ако се износ штете не може утврдити до окончања дисциплинског поступка, надлежни орган одлучиваће само о дисциплинској одговорности, а о накнади штете одлучиваће се у поступку за накнаду штете.

Члан 176.

Припадник Војске Србије може се у целости или делом ослободити одговорности за насталу или проузроковану штету, односно може се обуставити поступак за накнаду штете ако је до ње дошло поступањем по налогу претпостављеног лица, под условом да га је припадник Војске Србије претходно писаним путем упозорио да ће извршењем налога настати или да би могла настати штета.

Припадник Војске Србије који је одговоран за штету извршену крајњом непажњом може се из оправданих разлога делимично или у целини ослободити обавезе накнаде штете.

Сматраће се да постоје оправдани разлози, у смислу става 2. овог члана, ако је штета настала обављањем службе или вежбе у Војсци Србије, због знатних напора у обављању службе, смештаја ствари који не одговара прописаним условима или под околностима кад је штету било тешко избећи.

Члан 177.

Рачунополагач и руковалац средствима Војске Србије одговорни су за штету на имовини која им је поверена на чување, осим уколико се докаже да је штета настала кривицом трећег лица, случајно или због више силе.

Члан 178.

Министар одбране ближе уређује поступак за утврђивање постојања и висине штете и за накнаду штете.

4. Мере удаљења од функционалне дужности

Члан 179.

Војном летачу, ваздухопловотехничком особљу које ради на ваздухопловима, војном падобранцу, војном рониоцу, војном особљу у речним јединицама и техничком особљу које врши дужности на броду и другом пловном средству, возачу војног моторног возила, као и другом лицу на служби у Војсци Србије које ради на пословима опасним по живот или имовину или штетним за здравље, које повреди правила службе коју врши и на тај начин угрози безбедност људи или имовине, могу се изрећи мере удаљења од функционалне дужности одређене овим законом.

Члан 180.

Мере удаљења од функционалне дужности су:

- 1) забрана самосталног вршења одређене дужности у трајању до шест месеци;
- 2) забрана вршења одређене дужности у трајању до шест месеци;
- 3) распоред на другу дужност у трајању до једне године (превођење на нижу категорију ваздухоплова, искрцавање са брода, превођење на нижу категорију послова, распоред на друго радно место и сл.).

Члан 181.

За време трајања мере удаљења од функционалне дужности забране самосталног вршења одређене дужности, припадник Војске Србије може вршити дужност на коју је постављен само под непосредном контролом надлежног старешине.

За време трајања мере удаљења од функционалне дужности забране вршења одређене дужности, припадник Војске Србије врши послове које му одреди претпостављени старешина.

За време трајања мере удаљења од функционалне дужности распореда на другу дужност, припадник Војске Србије врши дужност на коју је распоређен.

За време трајања мере удаљења од функционалне дужности, припадник Војске Србије стручно се оспособљава за дужност на којој се налазио до изрицања заштитне мере.

Члан 182.

Припаднику Војске Србије коме је изречена мера удаљења од функционалне дужности забране вршења одређене дужности или распореда на другу дужност припадају права према пословима, односно дужности коју врши.

Члан 183.

Мере удаљења од функционалне дужности које се по одредбама овог закона могу изрећи припаднику Војске Србије изричу старешине команди, јединица или установа које овласти начелник Генералштаба.

Министар одбране одређује лица овлашћена за изрицање мера удаљења од функционалне дужности професионалним војним лицима упућеним на службу, односно на рад у Министарство одбране или други државни орган или правно лице.

Мере удаљења од функционалне дужности могу изрицати и надлежни војни дисциплински судови.

Члан 184.

У поступку за изрицање мера удаљења од функционалне дужности, за њихово ублажење и смањење, за застарелост предузимања тих мера, као и у поступку по жалби, сходно се примењују одредбе овог закона о одговорности за дисциплинске грешке.

Ако нађе да су престали разлози због којих је изречена мера удаљења од функционалне дужности забрана самосталног вршења одређене дужности у трајању до шест месеци, надлежни старешина обуставиће даље извршење мере удаљења од функционалне дужности.

Глава XIV

Губитак чина

Члан 185.

Професионално војно лице и лице у резервном саставу који има чин губи чин:

- 1) ако му престане држављанство Републике Србије;
- 2) ако је дисциплинском казном кажњено губитком чина;
- 3) ако буде осуђен на казну затвора од најмање шест месеци – даном правноснажности пресуде.

Лице које изгуби чин губи сва права која су везана за чин.

Члан 186.

За време ратног стања председник Републике може лицу које је изгубило чин вратити чин за показану храброст или за друге ратне заслуге.

Члан 187.

Ако у случају губитка чина, на основу члана 185. став 1. тач. 2. и 3. овог закона у поновљеном поступку или по захтеву за заштиту законитости поступак буде обустављен или буде донесена ослобађајућа пресуда, ако оптужба буде одбијена или одбачена или ако буде изречена казна блажа од казне из члана 185. став 1. тач. 2. и 3. овог закона, сматраће се да чин није био изгубљен.

Ако лицу које је изгубило чин по одредбама члана 185. став 1. тач. 2. и 3. овог закона решењем о ванредном ублажењу казне казна буде ублажена на казну мању од казни наведених у тим одредбама, вратиће му се чин, на његов захтев.

Захтев из става 2. овог члана може се поднети у року од три месеца од дана достављања одлуке о ванредном ублажавању казне.

Члан 188.

Лице коме је враћен чин по одредбама члана 186. и члана 187. став 2. овог закона може бити примљено у професионалну војну службу по одредбама овог закона.

ДЕО ТРЕЋИ

Глава XV

Прелазне и завршне одредбе

Члан 189.

Даном ступања на снагу овог закона професионална војна лица преводе се у чин у коме су се затекла.

Права и обавезе прописане за официре према чиновима наведеним у члану 22. став 1. тачка 3. овога закона односе се и на официре са одговарајућим чиновима, и то: поручник – поручник корвете, капетан – поручник фрегате, мајор – капетан корвете, потпуковник – капетан фрегате, пуковник – капетан бојног брода, бригадни генерал – комодор, генерал-мајор – контраадмирал, генерал-потпуковник – вицеадмирал и генерал – адмирал.

Официр у чину капетана прве класе, односно поручника бојног брода који се затекао у служби на дан ступања на снагу овог закона, а завршио је војну академију, односно који има одговарајуће високо образовање, преводи се у чин мајора, односно капетана корвете, с тим да му се време потребно за редовно унапређење за чин потпуковника увећа за време које би му било потребно за унапређење у чин мајора.

Официр у чину капетана прве класе, односно поручника бојног брода који се затекао у служби на дан ступања на снагу овог закона, а који нема завршену војну академију, односно који нема одговарајуће високо образовање, преводи се у чин капетана, односно поручника фрегате.

На дан ступања на снагу овог закона, подофицир у чину водника прве класе се преводи у чин старијег водника, с тим да му се време потребно за редовно унапређење за чин старијег водника прве класе увећа за време које би му било потребно за унапређење у чин старијег водника.

Превођење у чинове из става 2. овог члана у одговарајуће чинове прописане чланом 22. став 1. тачка 3. овог закона, извршиће се до 2011. године.

Превођење у чинове из ст. 3. до 5. овог члана извршиће се у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 190.

Војни осигураници који су до дана ступања на снагу овог закона остварили права из социјалног осигурања настављају да користе та права према закону по којем су их остварили.

Члан 191.

До доношења прописа о пензијском и инвалидском осигурању војних осигураника, пензијски основ за обрачун висине војне пензије војном осигуранику коме престане служба са правом на пензију по ступању овог закона на снагу, чини месечни износ плате без пореза и доприноса, за пуно радно време, која војном осигуранику припада у месецу у којем му престаје служба.

Члан 192.

Официру, односно подофициру служба престаје са правом на пензију и пре испуњења општих услова за стицање старосне пензије ако је навршио најмање 20 година пензијског стажа, од чега најмање 10 година у својству професионалног војног лица, ако то захтевају потребе службе које настају услед организацијско-мобилизацијских промена у Војсци Србије на основу овог закона.

Даном ступања на снагу овог закона, до доношења прописа о пензијском и инвалидском осигурању војних осигураника, официру, односно подофициру коме по ступању овог закона на снагу престане служба у Војсци Србије по одредбама из става 1. овог члана припада пензија која за 20 година пензијског стажа износи за мушкарца 55%, односно за жену 57,5% од пензијског основа.

За сваку навршену годину пензијског стажа преко 20 година пензија се повећава за 2,5% од пензијског основа до навршених 30 година пензијског стажа.

За сваку навршену годину преко 30 година пензијског стажа пензија се повећава за 0,5% од пензијског основа, с тим што може износити највише 85% од пензијског основа.

Члан 193.

Усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши се по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Влада Републике Србије у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донеће акт којим ће уредити начин, поступак и динамику измирења доспелих, а неизмирених обавеза према корисницима

војних пензија, које су настале по прописима из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника до ступања на снагу овог закона.

Члан 194.

Цивилна лица на служби у Војсци Србије, даном ступања на снагу овог закона постају војни службеници или војни намештеници.

Лицу које не прихвати превођење по одредби става 1. овог члана престаје служба у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Служба у Војсци Србије престаје професионалном припаднику Војске Србије који нема држављанство Републике Србије ако у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона не поднесе захтев за стицање држављанства Републике Србије.

Министар одбране ће у року од 30 дана од дана ступања овог закона на снагу донети пропис којим ће уредити поступак превођења лица из става 1. овог члана.

Члан 195.

Услове, начин и поступак трансформације војних установа које обављају производну и услужну делатност, односно послују по принципу стицања и расподеле добити и права и обавезе цивилних лица на служби у Војсци Србије запослених у тим установама до завршетка трансформације, уредиће Влада.

До ступања на снагу прописа из става 1. овог члана цивилна лица на служби у Војсци Србије запослена у војним установама које обављају производну и услужну делатност, односно послују по принципу стицања и расподеле добити, задржавају права и обавезе из радног односа према Закону о Војсци Југославије.

Члан 196.

Прописи за извршење овог закона донеће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Прописи донети за извршење Закона о Војсци Југославије настављају да се примењују уколико нису супротни одредбама овог закона до доношења одговарајућих прописа за извршење овог закона.

Члан 197.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94, 28/96, 44/99, 74/99, 3/02 и 37/02 и „Службени лист СЦГ“, бр. 7/05 и 44/05).

До доношења прописа о војној обавези, социјалном, здравственом и пензијском и инвалидском осигурању професионалних војних лица остају на снази следеће одредбе Закона о Војсци Југославије: одредбе о попуни резервног састава (чл. 26. и 27), одредбе о правима на продужено осигурање и на накнаду због престанка запослења (чл. 59. и 59а.), поглавље XV – Здравствено осигурање (чл. 211. до 239), поглавље XVI – Пензијско и инвалидско осигурање (чл. 240. до 260. и од 262. до 278) и поглавље XVII – Војна обавеза (чл. 279. до 336) и поглавље XIX – Казнене одредбе (чл. 340. до 345).

Члан 198.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 2008. године.

1503.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

У К А З**о проглашењу Закона о основама уређења служби безбедности Републике Србије**

Проглашава се Закон о основама уређења служби безбедности Републике Србије, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања у 2007. години, 11. децембра 2007. године.

ПР број 64
У Београду, 11. децембра 2007. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с. р.

З А К О Н³**о основама уређења служби безбедности Републике Србије****I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ****Садржина закона****Члан 1.**

Овим законом се уређују основе безбедносно-обавештајног система Републике Србије, усмеравање и усклађивање рада служби безбедности у Републици Србији (у даљем тексту: службе безбедности) и надзор над њиховим радом.

У Републици Србији забрањено је оснивање и рад служби безбедности мимо одредаба овог закона.

Начела деловања служби безбедности**Члан 2.**

Службе безбедности делују на основу и у оквиру Устава, закона, других прописа и општих аката, стратегије националне безбедности, стратегије одбране и утврђене безбедносно-обавештајне политике Републике Србије.

Припадници служби безбедности су дужни да поступају у складу са Уставом, законом, другим прописима и општим актима, према правилима струке, непристрасно и политички неутрално.

Припадници служби безбедности не могу бити чланови политичких странака.

Безбедносно-обавештајни систем**Члан 3.**

Службе безбедности део су јединственог безбедносно-обавештајног система Републике Србије.

За разматрање питања од значаја за националну безбедност оснива се Савет за националну безбедност

и овим законом посебно уређују послови Савета од значаја за усклађивање и усмеравање рада служби безбедности.

За оперативно усклађивање рада служби безбедности оснива се Биро за координацију рада служби безбедности (у даљем тексту: Биро за координацију).

Рад служби безбедности је под демократском цивилном контролом Народне скупштине, председника Републике, Владе, Савета за националну безбедност, других државних органа и јавности, у складу са законом.

II. СЛУЖБЕ БЕЗБЕДНОСТИ**Члан 4.**

Службе безбедности су Безбедносно-информативна агенција, као посебна организација, Војнобезбедносна агенција и Војнообавештајна агенција, као органи управе у саставу Министарства одбране.

Службе безбедности обављају послове и задатке у границама своје надлежности, у складу са законом.

Службе безбедности имају статус правних лица.

III. УСМЕРАВАЊЕ И УСКЛАЂИВАЊЕ РАДА СЛУЖБИ БЕЗБЕДНОСТИ**1. Савет за националну безбедност***Надлежности***Члан 5.**

Савет за националну безбедност (у даљем тексту: Савет) јесте тело Републике Србије које обавља одређене послове и задатке из области националне безбедности.

Савет се стара о националној безбедности тако што:

– разматра питања из области одбране, унутрашњих послова и рада служби безбедности;

– разматра међусобну сарадњу органа надлежних за одбрану, органа надлежних за унутрашње послове и служби безбедности и њихову сарадњу с другим надлежним државним органима, као и сарадњу са органима и службама безбедности страних држава и међународних организација;

– предлаже надлежним државним органима мере за унапређење националне безбедности;

– разматра предлоге за унапређење националне безбедности које му упућују органи надлежни за одбрану, органи надлежни за унутрашње послове, службе безбедности и други надлежни државни органи;

– разматра питања из делокруга органа државне управе, аутономних покрајина, општина, градова и града Београда која су значајна за националну безбедност;

– разматра и друга питања која су значајна за националну безбедност.

Савет усмерава и усклађује рад служби безбедности тако што:

– разматра обавештајно-безбедносне процене и доноси закључке којима одређује приоритете и на-

³ Објављен у „Службеном гласнику РС“, број 116 од 11. децембра 2007. године.

чине заштите и усмерава остваривање националних интереса који се спроводе путем обавештајно-безбедносне делатности;

– доноси закључке у вези с радом служби безбедности и Бироа за координацију;

– доноси закључке којима усмерава и усклађује рад служби безбедности;

– доноси закључке којима усмерава сарадњу служби безбедности са службама безбедности страних држава и међународних организација;

– доноси закључке којима усклађује делатности државних органа које су посвећене међународној сарадњи у области националне безбедности и одбране;

– прати извршавање закључака које је донео;

– даје мишљења о предлозима годишњих и средњорочних планова рада служби безбедности;

– даје мишљења Влади о предлозима буџета служби безбедности и прати реализацију одобрених буџетских средстава;

– даје мишљење Влади о предлогу за постављење и разрешење директора служби безбедности.

Савет се стара о усаглашеној примени прописа и стандарда за заштиту података о личности, као и других прописа којима се штите људска права која могу да буду угрожена разменом информација или другим оперативним радњама.

Састав Савета

Члан 6.

Чланови Савета су:

- председник Републике;
- председник Владе;
- министар одбране;
- министар унутрашњих послова;
- министар правде;
- начелник Генералштаба Војске Србије;
- директори служби безбедности.

Секретар Савета

Члан 7.

Савет има секретара Савета, који учествује у раду Савета без права одлучивања.

Секретар Савета стара се о извршавању закључака Савета и обавља друге послове који су одређени пословником и другим актима Савета.

Шеф кабинета председника Републике је секретар Савета по положају.

Канцеларија Савета

Члан 8.

Влада ће уредбом образовати Канцеларију Савета за националну безбедност (у даљем тексту: Канцеларија Савета), као службу Владе, која обавља стручне и административне послове за потребе Савета, а нарочито:

– послове у вези са сазивањем и припремањем седница Савета;

– стручне послове у вези са праћењем спровођења смерница и закључака Савета;

– послове административно-техничке подршке Бироу за координацију;

– чување и стављање на увид члановима Савета извештаја и других аката Савета.

Начин рада Савета

Члан 9.

Седницу Савета сазива председник Републике. Предлог дневног реда седнице утврђују председник Републике и председник Владе.

Седници Савета председава председник Републике, а ако је он спречен – председник Владе.

Закључке и друге акте Савета потписује председник Републике.

Седнице Савета одржавају се по потреби, а најмање једном у три месеца.

Председник Републике може, на своју иницијативу или на иницијативу члана Савета, позвати на седнице Савета руководиоце других државних органа и институција и друга лица која нису чланови Савета.

Пословник Савета

Члан 10.

Савет доноси пословник о свом раду.

Пословником и другим општим актима Савета ближе се уређују остала питања која су значајна за рад Савета, Бироа за координацију и Канцеларије Савета, као и начин на који се обављају административни и технички послови за Савет.

2. Биро за координацију

Надлежност Бироа

Члан 11.

Биро за координацију оперативно усклађује рад служби безбедности и извршава закључке Савета о питањима из своје надлежности.

Биро за координацију посебно:

– утврђује задатке који се извршавају оперативним усклађивањем делатности служби безбедности и служби безбедности и других државних органа и с тим у вези координира њихове активности;

– утврђује начин оперативног усклађивања у појединим случајевима;

– оснива мешовите радне групе за оперативне задатке који се извршавају оперативним усклађивањем делатности и утврђује њихове задатке;

– анализира резултате оперативног усклађивања и о томе по потреби извештава Савет, а најмање једном у шест месеци.

Рад Бироа за координацију подробније се уређује Пословником Савета.

Састав Бироа

Члан 12.

Биро за координацију чине директори служби безбедности и секретар Савета.

У раду Бироа за координацију могу по позиву да учествују:

- представници Министарства спољних послова;
- директор полиције и начелници управа полиције;
- Републички јавни тужилац;
- директор Управе царина;
- руководиоци других државних органа, организација и институција.

Сарадња са Саветом

Члан 13.

Надлежни државни органи дужни су да, у складу са својим уставним и законским положајем, сарађују са Саветом у питањима из надлежности Савета, а пре свега у извршењу закључака Савета.

Ако надлежни државни орган не сарађује са Саветом или не извршава закључке Савета, секретар Савета о томе, без одлагања, обавештава Савет, који у том случају може позвати руководиоца државног органа да предузме све мере које су предвиђене законом да би државни орган успоставио сарадњу са Саветом или извршио закључак Савета.

Средства за рад

Члан 14.

Средства за рад Савета обезбеђују се у буџету Републике Србије.

IV. НАДЗОР НАД РАДОМ СЛУЖБИ БЕЗБЕДНОСТИ

Начела надзора

Члан 15.

Надзор над радом служби безбедности заснива се на следећим начелима:

- подређености и одговорности служби безбедности изабраним властима Републике Србије;
- политичке, идеолошке и интересне неутралности служби безбедности;
- обавезе служби безбедности да информишу јавност о извршавању својих задатака, у складу са законом;
- дужности носилаца надзора над радом служби безбедности да обавештавају јавност о резултатима надзора;
- професионалне одговорности и оперативне самосталности припадника служби безбедности у извршавању добијених задатака и одговорности руководиоца служби за рад служби.

Скупштински надзор

Члан 16.

Народна скупштина обавља надзор над радом служби безбедности непосредно и преко надлежног одбора Народне скупштине (у даљем тексту: Одбор).

Одбор нарочито:

- надзире уставност и законитост рада служби безбедности;
- надзире усклађеност рада служби безбедности са стратегијом националне безбедности, стратегијом одбране и безбедносно-обавештајном политиком Републике Србије;
- надзире поштовање политичке, идеолошке и интересне неутралности у раду служби безбедности;
- надзире законитост примене посебних поступака и мера за тајно прикупљање података;
- надзире законитост трошења буџетских и других средстава за рад;
- разматра и усваја извештаје о раду служби безбедности;
- разматра предлоге закона, других прописа и општих аката из надлежности служби безбедности;
- покреће иницијативе и подноси предлоге закона из надлежности служби;
- разматра предлоге, петиције и представке грађана који су упућени Народној скупштини у вези са радом служби безбедности и предлаже мере за њихово решавање и о томе обавештава подносиоца;
- утврђује чињенице о уоченим незаконитостима или неправилностима у раду служби и њихових припадника и о томе доноси закључке;
- извештава Народну скупштину о својим закључцима и предлозима.

Седница Одбора

Члан 17.

Позиву за седницу Одбора дужан је да се одазове директор службе безбедности. Ако је директор службе безбедности спречен да присуствује седници Одбора, дужан је да на седницу упути свог заменика, односно овлашћеног представника.

Седнице Одбора могу бити затворене за јавност. У том случају, председник Одбора обавештава јавност о раду Одбора, сагласно одлукама донетим на седници Одбора.

Извештавање Одбора

Члан 18.

Директор службе безбедности, најмање једном у току редовног заседања Народне скупштине, подноси Одбору извештај о раду службе (редовни извештај).

Директор службе безбедности подноси извештај Одбору и по потреби или на захтев Одбора (ванредни извештај).

Непосредни надзор**Члан 19.**

Директор службе безбедности дужан је, на захтев Одбора, да омогући члановима Одбора приступ у просторије службе, дозволи им увид у документацију, пружи податке и информације о раду службе и одговори на њихова питања у вези са радом службе.

Чланови Одбора не могу од служби безбедности тражити податке о:

- идентитету садашњих и бивших сарадника службе;
- припадницима службе са прикривеним идентитетом;
- трећим лицима којима би откривање тих података могло да штети;
- методима прибављања обавештајних и безбедносних података;
- акцијама које су у току;
- начину примене посебних поступака и мера;
- подацима и информацијама које су прибављене разменом са страним службама и међународним организацијама;
- тајним подацима и информацијама других државних органа у поседу службе.

Обавеза чувања тајне**Члан 20.**

Чланови Одбора и лица која учествују у његовом раду дужни су да штите и чувају поверљиве информације до којих дођу у раду Одбора и после престанка чланства, односно рада у Одбору.

Чланови Одбора потписују изјаву о обавези чувања тајне после избора у Одбор, а лица која учествују у раду Одбора – пре почетка ангажовања у Одбору.

Јавни надзор**Члан 21.**

Службе безбедности обавештавају јавност о свом раду преко органа којима достављају извештаје, на начин којим се не угрожавају права грађана, национална безбедност и други интереси Републике Србије.

Службе безбедности могу и непосредно обавештавати јавност о појединим безбедносним појавама и догађајима.

V. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 22.**

Рад служби безбедности уредиће се посебним законима, у складу са овим законом.

До ступања на снагу закона из става 1. овог члана примењиваће се одредбе Закона о службама безбедности Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ“, број 37/02 и „Службени лист СЦГ“, број 17/04) и Закона о Безбедносно-информативној агенцији („Службени гласник РС“, број 42/02), које нису у супротности са одредбама овог закона.

Обавезују се надлежни органи да донесу неопходне подзаконске акте за спровођење овог закона.

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

САДРЖАЈ

	Страна
1501. Закон о одбрани	441
1502. Закон о Војсци Србије	459
1503. Закон о основама уређења служби безбедности Републике Србије	485